

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Sirsnīgi sveicam mūsu lasītājas Mātes dienā!

“Ir viens vārds ar mūžības skaņu,
ir viens nemainīgs svētuma un
mīlestības jēdziens.
Ir vien uzticība, kas nepieviļ. Māte.”

/L. Bīdaka/

Šajā numurā lasiet:

“ĒBREJU DRAUGU” DARBOŠANĀS

→ 2. lpp.

MĒS REIZ KAROJĀM UN DARĪSIM TO ATKAL!

Saruna ar Latvijas Nacionālo partizānu
apvienības priekšsēdētāju **Ojāru Stefanu**

→ 3. lpp.

VAI NOTRALLINĀSIM SAVU VALSTI?

Saruna ar Rīgas domes deputātu, bijušo
biedrības “Daugavas Vanagi Latvijā” (DVL)
valdes priekšsēdi **Jāni Ati Krūmiņu**

→ 4. lpp.

Par latviešu nācijas aizskaršanu jāsaņem sods!

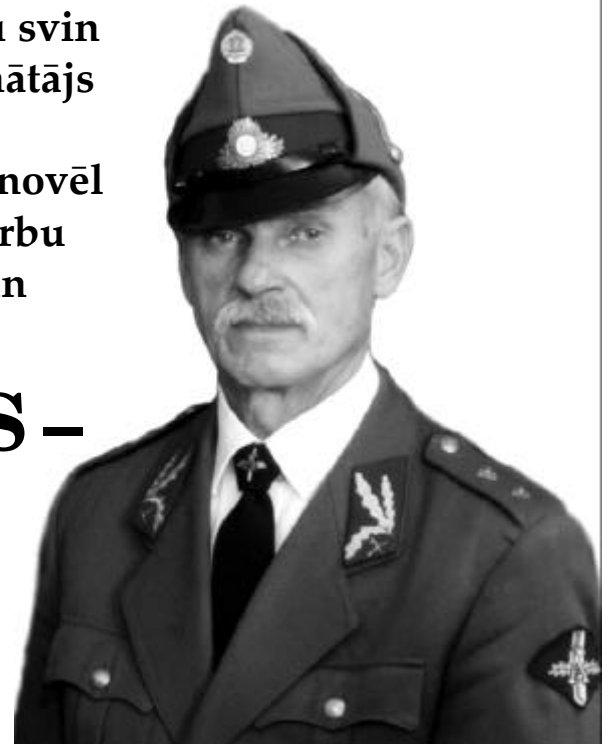
→ 5. lpp.

3.maijā 70 gadu dzimšanas dienu svin
Latvijas Nacionālās frontes dibinātājs
Viktors Mūrnieks.

LNF un “DDD” sveic jubilāru un novēl
stipru veselību un enerģisku darbu
Latvijas Nacionālās frontes un
Aizsargu organizācijās!

NACIONĀLISMS – neuzvarams ierocis

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes
dibinātāju, aizsargu **Viktoru Mūrnieku**

KĀ TRAKI SUŅĪ...

DDD: *Lai gan 20 gadus kopš neatkarības atjaunošanas okupanti un kolonisti joprojām brādā mūsu Tēvzemi, acimredzot ar šo slogu mums vēl nepietiek – Latvija un latviešu nācija ir nonākusi arī skandināvu banku okupācijā. Kādu jūs redzat šībrīža situāciju?*

Viktors Mūrnieks: Notiek strauja slidēšana pa lejupejošu likni. Šajos neatkarības gados valdība ir bijusi atrauta no tautas, no tās interešu aizstāvības un taisījusi tikai savas “rebes” pa labi un kreisi. Nezinu nevienu valdības locekli, kurš būtu domājis par latviešu tautas attīstību, par valsts ekonomisko izaugsmi. Šķiet, nav otras valsts pasaule, kas tik necienīgā veidā būtu nonā-

kusi šādā traģiskā situācijā. Latvijai gaidāms pilnīgs krahs. 20 gadu garumā valdības, kurās visi ir bijuši latvieši, spējušas tik ļoti kaitēt savai tautai!

DDD: *Jā, tas ir neaptverami – pēc savas etniskās izcelsmes šie varneši taču tik tiešām ir latvieši.*

V.M.: Lūk, latvieši paši rok sev kapu.

Čehi, poļi un citi ātri dabūja arī savus okupantus, bet latvieši tos atstāja. Armija it kā tika izvesta, bet militāristi palika, tāpat arī lielā kolonistu masa. Turklāt šie okupanti, kolonisti un viņu pēcnācēji ir tik naidīgi noskaņoti pret latviešiem!

DDD: *Kā jūs raksturotu viņu jūtas?*

V.M.: Tas ir lielvalstiskais šovinizisms, lielkrievu šovinizisms.

DDD: *Sarkanais fašisms?*

V.M.: Jā, var likt vienlīdzības zīmi ar fašismu, kas radās Itālijā un kuru pārņēma vācieši. **Prātam neaptverami, cik fašistiski šie okupanti un kolonisti izturas pret Latvijas pamatnāciju! Viņi pa Latviju ņemas gluži kā traki suņi.** Bez tam, šo pašu ideoloģiju savās stabulēs “pūš” arī atsevišķi žīdi, pilnībā nostājoties fašistiski noskaņoto krievu pusē. Šiem “pūtējiem” un latviešu apvainotājiem vajadzētu atcerēties, ka Staļins bija novilcis līniju, kurai pāri žīdi nedrīkstēja braukt, lai paglābtos no Hitlera represijām. Tāda bija patiesā attieksme pret žīdiem padomju Krievijā, tāpēc varam teikt, ka tagad tie žīdi, kas nostājas sarkano okupantu pusē,

būtībā atbalsta šo Staļina fašistisko attieksmi pret viņu pašu tautu.

DDD: *9.maijā okupanti svinēs Staļina uzvaru pār savu draugu Hitleru, kuras rezultātā tika iznīcināti neiedomājami vairāk cilvēku un pat veselas tautas, nekā Hitleris, šķiet, to spētu pat iedomāties.*

V.M.: Lūk, un šogad atkal 9.maijā šie sarkanā fašisma svinētāji ies ar Krievijas karogiem rokās pa okupēto Rīgu, tikmēr viņu metropolē Maskavā karāsies tautu slepkavas Staļina bildes...

DDD: *Arī Latvijas prezidents Zatlers ir ceļā jūtīs uz Maskavu, lai parādītu godu uzvarētājiem.*

V.M.: Tas tik tiešām ir kaut kāds murgs!

Turpinājums 2. lpp.

Kā pārbaudīt naturalizēto okupantu lojalitāti?

Saruna ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP) priekšnieku **Vilni Jēkabsonu**

KAMENEVA LIETA TIEK IZMEKLĒTA

DDD: *Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda tiesas procesā saskārās ar šādu situāciju - apsūdzētais Anatolijs Kameņevs, kurš ir ieguvis Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā 2007.gada 31.janvārī, tiesas zālē demonstrēja absolūtu valsts valodas nezināšanu, nespēja nosaukt pat savu vārdu,*

personas kodu. Bija nepieciešams tulks. No tā secinām, ka šī persona vai nu ir savārgusi ar kādu garīgu kaiti, lai trīs gadu laikā pilnībā aizmirstu latviešu valodu, vai arī valodas prasmes apliecību saņēmusi nelikumīgā kārtā, kā rezultātā arī pilsonības iegūšana ir nelikumīga. Mēs vērsāmies arī pie jums, PMLP, ar iesniegumu, lai šo gadījumu pārbaudītu.

Vilnis Jēkabsons: Aivara Gardas iesniegumu

esam saņēmuši, un lieta tiek izskatīta, taču Naturalizācijas pārvalde mūsu dienestam ir pievienota ti-

ru. Jebkurā gadījumā, pārņemot Naturalizācijas pārvaldi, mans mērķis ir maksimāli skatīties, lai

“Ja cilvēkam uz eksāmenu valoda ir jāzina, tad tā patiešām ir jāzina, un tur nekādas diskusijas nebūs!”

kai no šā gada 1.marta, tāpēc par iepriekš notikušajiem procesiem, tiem grēkiem, ja tādi ir bijuši, vēl komentēt neko daudz neva-

šie pilsonības iegūšanas procesi notiktu patiešām precīzi un nebūtu nekādu pārkāpumu.

Turpinājums 6. lpp.

NACIONĀLISMS – neuzvarams ierocis

Turpinājums no 1. lpp.

LNF AIZSĀKUMI

DDD: Jūs esat Latvijas Nacionālās frontes dibinātājs. Kādēļ bija nepieciešama šāda organizācija?

Viktors Mūrnieks: Jau toreiz redzēju, ka valsts iet pavisam nepareizā virzienā. Sākotnēji ideju par spēcīgu nacionālu spēku nepieciešamību pārņēmu

radikāli mainīt Latvijas Nacionālās frontes vadības sastāvu. Kāpēc?

V.M.: Dibinot šo organizāciju, es deklarēju, ka to izveidošu, bet vadišu līdz brīdim, kad atradīsim tai piemērotu vadību – cilvēkus, kuri spēs virzīties uz Latvijas Nacionālās frontes mērķu īstenošanu. Tādēļ sakārtoju visas juridiskās lietas, dokumentus,

dzos latviešos vēl aizvien ļoti dziļi iekšā sēž padomiskā uztvere, neviens negrib domāt, kas būs rīt, parīt un aizparīt... Visas šīs pagātnes paliekas ir ļoti grūti dabūt ārā. Daudzi pārdzīvo to, kas ir bijis un kas notiek pašreiz, bet pietrūkst tvēriena, kas vērsts uz nākotni.

DDD: Piekritu, ka latviešiem, īpaši vecāka gada gājuma cilvēkiem, patik gremdēties atmiņās, pārdzīvojumos, bet pietrūkst iedrosmes un enerģijas darboties, lai šīs traģiskās pagātnes sekas likvidētu.

V.M.: Tieši tāpēc LNF par katru cenu ir jānotur, jo šai organizācijai ir mērķi, kas vieno latviešu nāciju, aizstāv pašas svarīgākās latviešu intereses un tiesības. **No okupācijas seku novēršanas uzdevuma neviens nav atstumts – vajag tikai vietoties ap šo mērķi. LNF nepārprotami un bez kompromisiem nostājas pret valdošo pretlatvisko režīmu.**

DDD: Kādas pārdomas jūsos radās, vērojot nenormālo tiesas procesu, kuru Drošības policija un prokuratūra ar Jāni Maizīti vadībā bija safabricējusi pret laikraksta "DDD" veidotājiem?

V.M.: Ši ir LNF spožākā uzvara. Gluži vienkārši jūsu intelekts ir krietni pārāk par tiem, kas jūs tiesāja. Es redzēju, ka viņi ir iespiesti stūrī, tiem nebija, kur likties.

Šis kriminālprocess, kuru virzīja režīms ar visiem saviem paņēmieniem, bija ļoti nopietns. Ja no jūsu puses būtu bijusi ne tik gudra pieeja, ja jūs būtu atslābinājušies, "raustījušies", pieļāvuši nevarību, uz ko cerēja apsūdzētāji, tad viss beigtos pavisam citādi – "DDD" tiktu notiesāts. Taču Drošības policijas un prokuratūras intelekts netiek jums līdzī. Šajā ziņā viņi jums zaudē. Jūs esat parādījuši savu augsto līmeni.

DDD: Prokurore Garanča, pēc tam Mickēvičs ņēmas kā traki un mūs attaisnojošo tiesas spriedumu

bezcerīgi pārsūdzēja visās tiesu instancēs.

V.M.: Šādi viņi parādīja savu zemo līmeni un to, ka kriminālieta bija safabricēta. Viņi jums zaudēja visos punktos, tas viņus traucēja, jo šai lietai bija nopietni pievērsušies un cerēja jūs iznīcināt.

"SPITĀLĪGIE" IZNĪCINA SAVU TAUTU

Viktors Mūrnieks: Skumji, bet jūs tiesāja paši latvieši par to, ka aizstāvat arī viņu nacionālās tiesības...

DDD: Tas liecina, ka sācies nācijas pašiznīcināšanās process. Ko jūs novēlētu latviešiem šajā nacionāli bīstamajā brīdī?

V.M.: Es domāju, tagad vissvarīgāk ir palīdzēt Latvijas Nacionālajai fronteī, lai tā kļūst par vienotu juntu visiem, kurus neapmierina okupantu klātbūtne un valdošā pretlatviskā režīma izdarības, attieksme pret mūsu tautu. Latviešiem vajadzētu atrast ceļu uz šīs organizācijas atbalstīšanu – nav citas iespējas. Idejiski un morāli ir jāvienojas ap LNF nospraustajiem mērķiem un jāuzsāk nevardarīgā pretošanās.

Pamazām, soli pa solim, nepieciešams izolēt pie valsts varas esošos "spitāligos", jo citādi viņi mūsu tautu aiz savas alkātības, stulbuma un varaskāres iznīcinās – paši latvieši savu tautu ar savām rokām... Viņiem nav tik daudz prāta, lai saprastu, ka veselīga ir brīva tauta ir tai piederīgo spēka avots. Par tautu, no kuras esi cēlies, tev ir jārupējies, jo tās spēks ir arī tavs spēks!

DDD: Tā vietā savā apmātībā un tuvedzībā šie "spitāligie", kā jūs viņus nosaucāt, klausā melno ložu pavēlēm un vergo "pasaules varenajiem", vai ne?

V.M.: Protams. Viss viņu pretlatviskā darbības noslēpums sakņojas naudā, ar kuras kāri tie ir totāli saslīmuši.

MĒS PANĀKSIM ATDZIMŠANU!

DDD: Jūs esat arī aizsargs. Kādas problēmas saistāt Latvijas Aizsargu organizācijā?

Viktors Mūrnieks: Es redzu nākotni Latvijas Aizsargu organizācijai tikai Latvijas Nacionālās frontes ietvaros – ne savādāk. LNF ir jādomā par aizsardzību, lai izvērstu vērienīgu darbību. Režīms tik vienkārši savas pozīcijas neatdod un, lai tās saglabātu, ies uz "pilnu banku".

Tādējādi aizsargiem ir jāklūst par spēcīgu tautas pašsardzības organizāciju, kas sākumā aizsargātu LNF vadošos cilvēkus, bet pēc tam paplašinātos, lai risinātu visas valsts problēmas. Tajā jāieskaitas apmācītiem cilvēkiem. Manuprāt, šobrīd ļoti būtiski ir padomāt par LNF drošību, jo šos cilvēkus, kas rūpējas par savu valsti un tautu, nepieciešams pasar-

pretošanās un pašsardzības vienību veidošana var izvest tautu un valsti no šī purva. Turklāt uzskatu, ka latviešiem ir jāmaksā nodokļus Latvijas Nacionālajai fronteī, lai tā varētu strādāt un uzņemt apgriezienus.

Valdošie nelieši paši sevi sagraus, tautai tikai vajag no visām pusēm viņiem nogriezt skābekli. Tur nav vienprātības, viņi, kuri sevi sauc par politiķiem, ir kā žurku bars, kas gatavs viens otram pārgrauzt rīkli. Lūk, lai tad paši sevi iznīcina!

DDD: Vai piekriat, ka tad, kad latvieši būs sadūšojušies padzīt okupantus, arī šis "žurku bars" zaudēs varu, jo tautas pašapziņa un pašcieņa būs cēlusies, to vairs nevarēs apmuļķot?

V.M.: Precīzi. Tieši šādi arī notiks. Mūsu pusē ir starptautiskās tiesību normas, un taisnībai ir jāuzvar. Tomēr nepieciešama liela drosmē. Visi nelieši, starptautiskā kapitāla pakalpiņi baidās no nacionā-

"...viņi, kuri sevi sauc par politiķiem, ir kā žurku bars, kas gatavs viens otram pārgrauzt rīkli. Lūk, lai tad paši sevi iznīcina!"

gāt. Šobrīd jūs esat neaizsargāti. Piemēram, 2004.gada 12.martā notika LNF priekšsēdētāja Aivara Gardas slepkavības mēģinājums. Vēl aizvien šis noziegums nav atklāts. Tā nedrīkst būt! Nepieciešams sākt risināt šo jautājumu.

DDD: Valdošais režīms ļoti baidās no tautas pašsardzības vienībām.

V.M.: Jā, režīmam piederīgie darīs visu iespējamo, lai traucētu šādu vienību izveidei, jo rūpējas par savu savtīgo interešu drošību, turklāt viņi tiek uzskatīti un viņiem maksā par to, lai darbotos pret tautu un radītu labvēlīgu klimatu ārzemju banku kundzībai.

Vienīgais spēks, kurš spēj sagraut šo režīmu, ir nacionālisms, tātad atmodusies tauta. Arī vēlēšanas neko nemainīs, es uz tām neiešu. Tikai nevardarīgā

lisma, jo tas ir spēcīgs, neuzvarams ierocis. Ne jau no bumbām, kuras iznīcina dažus desmitus, simtus, bet no drosmīgas un nacionālas tautas ir bail. Nacionālisms ir visaptveroša, neizsīkstoša tautas pašsardzības enerģija – ierocis, ar kuru vajag prast rīkoties. Hitleris to pavērsa nepareizā virzienā, tāpēc pats ar savu kustību aizgāja pa "skuju taku".

Labs piemērs ir Mahāma Gāndijs, kurš viens pats, balstoties uz nacionālismu, pacēla vairākus simtu miljonu lielo indiešu tautu. Arī jūs protat likt lietā nacionālisma spēku, tāpēc nevar būt ne runas par latviešu tautas bojāeju. Mēs panāksim atdzimšanu!

Intervēja
Līga Muzikante

"Vienīgais spēks, kurš spēj sagraut šo režīmu, ir nacionālisms, tātad atmodusies tauta."

no Francijas Nacionālās frontes. Latvijas Nacionālā fronte jeb LNF tika dibināta 1997.gada 27.decembrī ar mērķi atjaunot 1918.gada 18.novembrī proklamēto un 1940.gadā okupācijas rezultātā likvidēto Latvijas valsti, tātad lai aizstāvētu latviešu un citu likumīgo Latvijas pavalstnieku tiesības. Ši ir ārpus politiskiem grupējumiem esoša organizācija.

Tā sauktā trešā Atmoda no 1988. līdz 1991.gadam neatrisināja nevienu izvirzīto problēmu. Krievijas Federācija, būdama PSRS mantiniece, joprojām nav atzinusi 1940.gada Latvijas okupācijas faktu, nav izvedusi no Latvijas gandrīz miljonu okupācijas laikā uz Latviju pārvietotos Krievijas civiliedzīvotājus, nav atmaksājusi tos zaudējumus, ko Latvija cietusi 50 okupācijas gados, turklāt ar mūsu nodevīgās valdības un Saeimas palīdzību ir savākusī Latvijai piederušo Abrenes apriņķi – sešus pagastus ar kopplatību ap 2000 km². Tas, protams, nozīmē, ka 1990.gada 4.maijā Latvijas neatkarība tika atjaunota tikai formāli, jo nav tikusi realizēta starptautiski atzīta juridiska procedūra – nav veikta deokupācija un dekolonizācija. Lūk, tādēļ tika dibināta LNF, lai risinātu šos pamatjautājumus.

DDD: 2001.gada kongresā jūs ierosinājāt diezgan

bet mani pašu vairāk interesēja Aizsargu organizācija. Protams, ja pašos pirmsākumos man līdzās būtu bijuši drosmīgi un gudri cilvēki, tad visticamāk LNF jau pirms 2001.gada būtu uzņēmusi apgriezienus.

Tad diezgan nejauši pamaniju jūs – Aivaru Gardu un tolaik piecas Kultūras akadēmijas studentes. Tikko bija izdota grāmata "Nevienam mēs Latviju nedodam", kurā runāts tieši par Latvijas Nacionālās frontes mērķiem. Godīgi sakot, tikai daži zināja, ka gatavojos uzsākt pārrunas ar jums. Tad kongresā zibenīgi nomainījām visu vadību, un, lūk, Aivars Garda tika ievēlēts par priekšsēdētāju, bet jūs par viņa vietniecēm. Šīs pārmaiņas bija nepieciešamas un izdevās.

AVĪZE "DDD" – TAS IR LIELS SPĒKS!

Viktors Mūrnieks: Ļoti labi, ka esat noturējuši organizāciju augstā līmenī. Nozīmīgi, ka regulāri tiek izdota avīze – tas ir ļoti liels spēks! Protams, ikdienā jums nākas saskarties ar bēdīgo dzīves īstenību, ar latviešu glēvumu, vienaldzību. Valsts iedzinusi simtiem tūkstošus cilvēku pilnīgā izmisumā – parādi, nabadzība, bezdarbs... Stāvoklis, kādā jūs darbojaties, ir drausmīgs, dau-

jaunot vēsturisko taisnīgumu, veicot Latvijas dekolonizāciju. Protams, tiesās es šos latviešu tautas naidniekus sakāvu. Bet, izrādās, ar to viņiem par maz... atkal ir uzkāpts uz varžaciņiem.

Šoreiz mani "Ēbreju draugi" Drošības policijā bija vērsušies ar iesniegumu par grāmatas "Baigais gads" tirdzniecību internetā vietnēs. Interesanti gan, kas šajā faktus apkopojos šajā grāmatā par mūsu tautai mokošāko gadu šiem drauģeļiem nav patīcis? Un uz kāda pamata viņi norāda, ko latvietim lasīt un ko ne? Šī ir viena no tām grāmatām, kurai jābūt katra

sevi cionoša latvieša plauktā. Jau pašā grāmatas ievadā ir norādīts, ka: "Baigais gads" ir pirmais un šobrīd vienīgais 1940.gada notikumu dokumentējums, precīza tā laika liecība bez jebkādas sasaites ar pašreizējiem notikumiem Latvijā. Šo grāmatu nedrīkst uzvert kā aicinājumu uz kādu konkrētu rīcību vai nosodījumu kādai tautai. Tā ir vēstures atstāta liecība par tik maz dokumentāli attēlotiem 1940.gada notikumiem Latvijā. Tas ir traģisma pilns laika posms, un patieso vēstures notikumu sagrozīšana šodienas vajadzībām ir nepieļaujama."

Nav jābūt īpaši apdāvinātam, lai saprastu, no kurienes tad šie vēji pūš un kas ir šie mūzikas pasūtītāji... Pirms neilga laika, apskatot "Lursoft" datubāzi, redzēju, ka šiem "drauģeļiem" pieder īpašumi Rīgā – gan Stendera ielā, gan arī Lienes ielā, kur iemītnājusies arī vadītāja D.Zvaigznīte. Nesen šī organizācija savai vērienīgajai darbībai meklēja vēl 6 istabu un vēl lielākas telpas. Latvieši, pievērsiet uzmanību šīs biedrības sponsoriem: SIA "Homeopātija", "Inna Projekts", "Shell", "Andrejs Pebo IK", "Agro Baltika", "Mode Plus", "Essa", "Nelss",

"Sof Mar"... Diemžēl šobrīd pieeja šim interneta avotam pilnībā ir liegta, tādēļ par šo faktu atbilstību patiesībai uzņemos personisku atbildību. Turklāt divvainā kārtā arī no manas interneta dienasgrāmatas vietnē www.draugiem.lv nesen mistiski pazuda mans raksts par šo biedrību, viņu adresēm un sponsoriem...

Kad ierados Drošības policijā, izmeklētājs J.Ščucķis bija ļoti saprotošs. Viņam bija radījis izbrīnu jau tas vien, ka šī D.Zvaigznīte aplamo sūdzību bija atnesusi ar pie krūtīm piespraustu lielu sešstūrainu zvaigzni. Viņas sūdzības

rezultātā tagad tiek pratīnāti seši Latvieši, tērēts viņu laiks un valsts nauda...

Saūtis par šādām "drauģeļu" izdarībām, aicinu: **Latvieti, neesi kūtrs un liec svilt liesmām zem ienaidnieka pakāļas!**

Ainis Sprogis

MĒS REIZ KAROJĀM UN DARĪSIM TO ATKAL!

Saruna ar Latvijas Nacionālo partizānu apvienības priekšsēdētāju **Ojāru Stefanu**

PAR NEZINĀMO KARU

DDD: Pirms mēneša notika grāmata "Nezināmais karš. Latviešu nacionālo partizānu cīņas pret padomju okupantiem, 1944-1956" atvēršanas svētki. Vai partizāni ir apmierināti ar grāmatu?

lās – leģionāros, par kuriem labāk nerunāt, un partizānos, kuru pretošanās nevar noliegt. Manuprāt, tas ir nepareizi un glēvi, jo Latviešu leģions ārzemēs ir atzīts. Nirnbergā mūsu leģionāri pat apsargāja tiesas procesu, tādēļ vajadzētu vienlīdz atzīt gan leģionārus, gan nacionālos partizānus.

Gan iepriekš par nacionālajiem partizāniem izdotie materiāli, gan grāmata "Nezināmais karš" pierāda, ka bruņota pretošanās padomju okupācijai bija no 1944. līdz 1956.gadam. Zīnu pat aktīvu pretošanās kustības dalībnieku, kurš no meža iznāca tikai 1959.gada nogalē, mirkli pirms Jaungada nakts. Čeka ļāva **Arnoldam Spārnam** sagaidīt Jauno gadu, bet jau nākamajā dienā viņu arestēja un notiesāja uz divdesmit pieciem gadiem. Viņš joprojām ir dzīvs, bet mūsu valsts varas iestāžu dēļ nav varējis atgriezties Latvijā. Arnolds Spārns šobrīd dzīvo Lietuvā.

Man nedaudz žēl, ka tik-

tūkstoši nacionālo partizānu.

DDD: Tātad nacionālie partizāni nebija neliela, neapmierinātu cilvēku grupiņa...

O.S.: Pret padomju okupantiem cīnījās lielākā daļa latviešu tautas, jo jāpieņem ne tikai karotāji mežos, bet arī tie, kuri dažādā veidā viņus atbalstīja. Čeka savos materiālos lēš, ka bijuši ap 80 tūkstošiem nacionālo partizānu atbalstītāju. Šie cilvēki arī riskēja ar savām dzīvībām, pārcieta padomju represijas. Es vēlos visiem pateikt sirsnīgu paldies par viņu drosmi un pašizliedzību!

DDD: Laiku pa laikam izskan ziņas, ka arī padomju pusē karojošie vēlas iegūt pretošanās kustības dalībnieku statusu. Kā jūs vērtējat šādu prasību?

O.S.: Viņi to tiešām vēlas. Savulaik pie prezidenta Gunta Ulmaņa vaigu vaigā tikos ar Vili Samsonu. Arī toreiz izskanēja priekšlikums, ka pretošanās kustības dalībnieka statusu vajadzētu piešķirt padomju pusē karojošajiem. Jautājums, uz kāda pamata viņiem būtu jāpiešķir šāds statuss? Viņi taču bija sūtīti no Maskavas, no turienes saņēma arī ieročus un pavēles. Latviešiem tajā laikā nebija savas valsts, nebija vienotas vadības, tādēļ katra nacionālo partizānu grupa būtībā darbojas atsevišķi. Pētera Supes centieni izveidot vienotu nacionālo partizānu apvienību izteikās tikai daļēji, kaut gan tieši no partizānu vienotības čeka baidījās visvairāk.

Sarkanie partizāni vāca un pēc tam piegādāja čekai ziņas par cilvēkiem, kurus jāizsūta uz Sibīriju un kurus jānošauj. Lai viņiem par to piešķirtu nacionālās pretošanās kustības dalībnieku statusu?! Tad jau drīzāk zemei jāapgriežas kājām gaisā.

DDD: Taču pat jaunie latviešu politiķi, kuri tagad raujas pie varas, izteica priekšlikumu, ka latviešiem, neatkarīgi no tā, kurā frontes pusē viņi karojuši, vajadzētu piespiest izlīgt mieru.

O.S.: Lai arī latviešu karavīriem abās frontes pus-

**"Mēs reiz
gājām mežos un
pret okupantiem
cīnījāmies ar
ieroči rokās.
Ja vajadzēs,
darīsim to atkal!"**

ko iznākušajā grāmatā "Nezināmais karš" esam piemirsuši pieminēt gan Arnoldu Spārnu, gan ievērojamo Kurzemes partizānu **Nikolaju Brūveru**, kurš aizgāja Viņšaulē, nesāņemot rehabilitāciju no valsts. Nikolajs Brūvers mira kā "bandīts", kurš Nikolājevas cietumā nosēdējis septiņpadsmit gadus. Ceru, ka nākamajā, papildinātajā izdevumā tiks publicēti arī šo varonīgo vīru vārdi.

DDD: Vai, jūsuprāt, žurnālisti presē un televīzijā pietiekami daudz runājuši par nesen izdotu grāmatu "Nezināmais karš"?

O.S.: Man gandrīz nemaz negribas izteikties par žurnālistiem, jo esmu ļoti vīlies. Pat grāmatas atvēršanas svētkos, uz kuriem bija ieradušies ļoti daudz cilvēku – zāle bija pilna, interesenti pat stāvēja kājās, preses pārstāvji nepiedalījās. Televīzijas ignorēja šo svarīgo notikumu. Savukārt, ja būtu kāds pus-

"Televīzijas ignorēja šo svarīgo notikumu. Savukārt, ja būtu kāds pusjukušu pederastu praidis, tad gan žurnālistu būtu vairāk nekā vajag..."

jukušu pederastu praidis, tad gan žurnālistu būtu vairāk nekā vajag...

DDD: Cik daudz cilvēku bija nacionālo partizānu rindās?

O.S.: Patiesais skaits nav zināms. Pagaidām par partizānu kustības apmēriem varam spriest tikai no čekas materiāliem. NKVD atskaitēs minēts, ka Latvijā bija vairāk nekā 20

Likums jums – taisnība mums!

Ierosinu šādi mainīt uzrakstu Ministru Kabineta (MK) sēžu zālē, jo vārds *likumīgs un taisnīgs* ļoti reti mūsu valstī ir sinonīmi. Latvijas varturi likumus izskaidro, kā nu kuro reizi viņiem tas vajadzīgs. Policija, prokurori un tiesneši tos nepilda, bet gluži vienkārši pakļaujas partiju varai, t.i., dažiem partiju bosiem. Pilnīgi droši, ietaupot milzīgus līdzekļus, varētu atlaist Saeimu, MK un veselu rindu augstāko ierēdņu, bet valsti dzīve ritētu bez pārmaiņām, jo visus lēmumus tāpat pieņemtu antikonstitucionālā jumta koalīcijas padome ar kriminālelementu piedalīšanos.

Atskatoties uz 20 gadiem, droši var apgalvot: **nav bijis nevienas valdības, kurai Latvijas valsts un latviešu tautas intereses būtu pirmajā vietā!** Oficiālajās un publiskajās diskusijās presē, radio, televīzijā neviens nerunā par Latvijas un latviešu vajadzībām, bet ar putām un lūpām aizstāv partiju (bosu) savtīgās intereses. Šī partiju sistēma jau divas reizes pārliecinoši pierādījusi savu nespēju pārvaldīt valsti, to valdīšanas gadu rezultāti ir graujoši un apdraud valsts un latviešu tautas turpmāku pastāvēšanu. Ja gribam turpmāk dzīvot nacionālā valstī, mums **radikāli** jāmaina Satversme un Vēlēšanu likums. Demokrātijas un cilvēktiesību vārdā nedrīk-

ciju, bet tos nekad nav ievērojuši.

Nekas nav darīts okupācijas seku likvidēšanai. Tieši pretēji – katru dienu televīzijā tiek sludināta divkopu sabiedrība, amatpersonas un citi latvieši ar Latvijas krievu žurnālistiem runā kroplā krievu valodā. Nav bez vainas arī latviešu žurnālisti, kuri pieņem intervējamā atbildes krievu valodā – ne tikai no pensionāriem, bet arī no skolēniem, studentiem un vidēja vecuma krieviem. Pat "Rīgas Apmēģa Avīze" jau pārgājusi uz divvalodību. Tādējādi krieviem nav nekādas vajadzības mācīties valsts valodu.

Par izglītības sistēmu runājot, uzskatu, ka Latvijas vēsture, pirmkārt, jāmāca krievu skolās ar obligātu eksāmenu kārtošānu. Tas ar laiku varētu mazināt piektās kolonnas jauniešu frakciju. Jo vairāk tāpēc, ka krievu skolu Latvijā esot vairāk nekā latviešu skolu. Latviešu skolās jāievieš "Dzimtenes mācība" no 1. līdz 12. klasei.

Krievu valoda mums uzbrūk no visām pusēm ar savām pamācībām un dzīves izpratni. TV pieejami 10 kanāli krievu valodā, bet nav lietuviešu, igauņu, zviedru vai somu kanālu. Taču vajadzētu būt otrādi! Sevišķa uzmanība jāpievērš TV5, kur latviešu valodā tikpat kā neskan neviens informatīvs raidi-

"Mūsu uzskatam jābūt nepārprotamam un skaidram – visi Latvijas iedzīvotāji, kas uzrunā pamattautību krievu valodā, ir okupanti/kolonisti."

stam atteikties no latviešu valodas un Latvijas valsts. Pamatā jābūt likumam: "Ir pienākumi – ir tiesības; nav pienākumu – nav tiesību!"

Nevajag izgudrot desmitiem dažādu ētikas kodeksu, jo neviens nebūs kodo-līgāks par 10 baušļiem. Nepieciešams tikai pievienot konkrētus soda mērus par katru pārkāpumu pēc principa – **jo augstāks amats, jo lielāks sods par līdzvērtīgiem pārkāpumiem!**

Man šodien uz ielas ir apvainojoši saņemt pamācību: "Надо учить русский язык". Mūsu uzskatam jābūt nepārprotamam un skaidram – visi Latvijas iedzīvotāji, kas uzrunā pamattautību krievu valodā, ir okupanti/kolonisti. Varbūt viņu vecāki čekā pratināja latviešus un Gulagā, tos apsargājot, saklausījās nostāstus par Brīnumzemi – Latviju, uz kuriem, sasniedzot ikdienas pensiju, labākas dzīves meklējamos varēja pārvākties ar visiem saviem radniekiem. Un atkal par šiem pazemojumiem jāpateicas mūsu varturim, kuri pieņēma Valsts valodas likumu, kā arī deklarāciju par okupā-

jums. It sevišķi Mamikina vadītais "Bez cenzūras" sludina krievu un Krievijas pārkāpumu salīdzinājumā ar "mazvērtīgajiem" latviešiem un "niecīgo" Latviju. Tā ir piektās kolonnas ideoloģija!

Atsevišķos raidījumos (18. novembrī, 9. martā, 15. martā) Mamikins pat pārsniedz naida kurināšanas paraugstundas. Neko tamlīdzīgu nepieļauj Latvijas Radio žurnālisti – piemēram, "mikstmiesis" Tomsons, kurš ļoti bieži nekavējoties atslēdz visus "nepareizos" zvanītājus. Mamikins to nekad nedara, jo "Latvijā ir demokrātija un visiem ir tiesības paust savu viedokli", izņemot dažus latviešu nacionālistus... Ar Tomsona kungu droši vien labi pastrādājis Reinika kantoris, kas ļoti sekmīgi cīnās pret latviešu nacionālistiem, bet nekad nav dzirdēts par viņu uzvarām cīņā ar lielkrievu šovinismu vai sarkano fašismu... Tas, ka latviešus uz ielām apsauk par fašistiem, nav nekā; pie tā jau esam pieradināti.

Turpinājums sekos

Māris Strazds

Ojārs Stefans: Vispirms vēlos izteikt lielu paldies par grāmatu **Aleksandram Kiršteinam** un **Lienei Apinei**. Tikai pateicoties Lienes aktīvajai darbībai, tapusi tik skaists fotoalbums. Ikvienu grāmatas lapaspuse atklāj patiesību par Nezināmo karu – latviešu tautas cīņu pret padomju okupantiem. Sirsnīgs paldies Lienei par darbu!

Grāmatā apkopotu mūsu partizānu apvienības uzstādītā pieminēkļi, piemiņas zīmes un arhīvos atrodamās partizānu vēsturiskās fotogrāfijas. Tieši šīs vēsturiskās foto liecības padara šo izdevumu īpaši vērtīgu. Līdz šim par grāmatu esmu saņēmis tikai pozitīvas atsauksmes. Darbs pie tās papildinājumiem gan vēl noteikti jāturpina, jo materiālu par partizānu cīņām vēl ir daudz.

DDD: Sabiedrībā valda uzskats, ka partizāni, salīdzinājumā ar leģionāriem, nav tabu tēma. Vai jūs tam piekristat? Vai jums nešķiet, ka tomēr pārāk maz tiek runāts par nacionālo partizānu cīņas patieso nozīmi latviešu tautas vēsturē?

O.S.: Valsts vara nevarēja neatzīt pretošanās kustību, lai gan leģionāriem bija tas pats ienaidnieks, kas nacionālajiem partizāniem – padomju okupanti un komunistiskās partijas ideoloģija. Gan leģionāri, gan nacionālie partizāni aizstāvēja savu Tēvzemi pret padomju varmākām. Tā kā mūsu kaimiņš ir liels un spēcīgs, mūsu varas vīri baidās to atklāti pateikt. Tādēļ latviešu cīnītāji pret padomju iebrucējiem tiek sadalīti divās da-

DDD: Nedrīkst taču aizmirst, ka ļoti daudzi leģionāri kļuva par nacionālajiem partizāniem.

O.S.: Pēc čekas materiāliem, Kurzemē vien mežos iegāja ap četriem tūkstošiem leģionāru. Varbūt daudzi to pat nezina, bet liela daļa leģionāru un vēlāk nacionālo partizānu bija kādreizējie Latvijas armijas virsnieki. Šie vīri palika uzticīgi nevis Hitleram, bet Latvijas brīvvalsts armijas zvērestam. Viņi ar ieroči rokās un ar mīlestību, uzticību latviešu tautai un valstij sir-dī cīnījās pret zvērigo padomju okupāciju.

NO LATVIEŠU PARTIZĀNIEM VĒL AIZVIEN BAIDĀS

DDD: Lai gan valsts oficiālā vara atzīst nacionālos partizānus, piešķirot viņiem nacionālās pretošanās kustības dalībnieku statusu, tomēr īpaši neizceļ faktu, ka partizāni bruņotā cīņā padomju okupācijai pretojās divpadsmit gadus. Jebkādu diskusiju par to, vai Latvija brīvprātīgi pievienojās PSRS vai nē, varētu ļoti viegli atspēkot, jo divpadsmit gadus – līdz pat 1956.gadam – latvieši karoja pret krievu karaspēku. Kādēļ, jūsuprāt, šis karš tiek noklusēts?

Ojārs Stefans: Kā jau teicu, mūsu varas gaitēņos gandrīz nemaz nerunā par pretošanās okupācijai, jo baidās saniknot kaimiņus esošo "krievu lāci". Taču patiesību nenoslēpsim!

Latviešu naivums

Plašsaziņas līdzekļos, kas, kā zināms, nospiedošā vairākumā pieder vai atrodas tiešā pakļautībā mafiozajam cionistu miljardiera **Sorosa fondam** (šis iestādījums pilnībā kontrolē visas četras latviski raidošās televīzijas un arī Latvijas Radio), laiku pa laikam parādās kāds "nabaga cietēja" tēls, ko ļaunie varturi nepamatoti *apbizo* par to, ka šis konkrētais cilvēks esot kristāltīrs, godīgs un neuzpērkams. Pirms kāds laika šāda upurjēra lomā bija nostādīts bijušais KNAB priekšnieks **Aleksejs Loskutovs**, tad Saeimas izbrāķētais Augstākās tiesas tiesneša kandidāts **Māris Vigants**. Tagad kārtā pienākusi ģenerālprokuroram **Jānim Maizītim**, kurš, sabijis savā amatā jau divus terminus pēc kārtas, nu pretendēja uz jau trešo, bet – *ak tavu nelaimi!* – ļaunā Saeima šo neapstiprināja, lai gan vairums deputātu iepriekš bija solījuši apstiprināt. Un nu saziņas līdzekļi, pieaicinot tā paša Sorosa angažētos ekspertus no šā fonda nepastarpināti finansētām organizācijām (*Providus, Delna* u.c.), kliež nebalsi: "Palīgā, palīgā, godīgu cilvēku met no amata nost, valstī nav demokrātijas, visi likuma kalpi uzpirkti, tauta, izejiet ielās, dariet reiz galu šai nejēdzībai!"

"Toties ar nožēlas pilnu izbrīnu jāklasās tā saucamo vienkāršo ļaužu izteikumus radio, vēstulēs avīzēm, komentāros internetā, kur tāpat izskan žēlabas par "godīgajiem cilvēkiem, kuriem blēži neļauj strādāt"..."

Par šiem darboņiem nebūtu jābrīnās, jo jau senā tautas paruna saka: "Kā maizi ēd, tā dziesmu dzied!" Toties ar nožēlas pilnu izbrīnu jāklasās tā saucamo vienkāršo ļaužu izteikumus radio, vēstulēs avīzēm, komentāros internetā, kur tāpat izskan žēlabas par "godīgajiem cilvēkiem, kuriem blēži neļauj strādāt"... visam pievienojas vēl solījumi turpmāk balsot tikai par tiem politiskajiem spēkiem, kas šos "nelaimīgos cietējus" solās aizstāvēt un atkal "likt saulītē". Skaidrs, ka tie *pareizie* cilvēki, protams, ir pulcējušies ap **Repšes-Ēlertes** bloku "Vienotība", kurš, kā apgalvo praktiski visi liela mēroga saziņas līdzekļi un ko naivie muļķi kā papagaiļi precīzi atkārtoti, vienīgais neesot korumpēts un pakļauts oligarhu ietekmei. Dzirdot šādus izteikumus, atliek vien piekrist Ā.Hitlera savulaik grāmatā "Mana cīņa" paustajai atziņai, ka "tautai var daudz ko pārmet, bet tikai ne to, ka tai būtu pārrāk daudz prāta".

Dārgie tautieši, atmetīsim taču vienreiz emocijas un paraudzīsimies ar vēsu

prātu uz to, kas mums apkārt notiek! Atcerēsimies, kādi bija tie cilvēki, kad viņi atradās savos nu jau zaudētajos amatos! Ko viņi labu mūsu tautai ir izdarījuši?

Piemēram, čekista dēls **A.Loskutovs**, kurš vienreiz intervijā Latvijas Radio pat atļāvās pateikt, ka nezino, vai Latvija ir vai nav bijusi okupēta (vēlāk gan, lai novērstu šo nevēlu izspļauto nesmukumu uz sava gaišā tēla, viņš aizgāja uz Okupācijas muzeju, apskatījās ekspozīcijas un tad negribīgi atzina, ka laikam tomēr okupācija esot bijusi...). Viņš latviešu valodā runā ar grūtībām, izteiktu krievu akcentu! Sākotnēji tieši Sorosa finansētā jaunlaicēni negribēja atbalstīt Loskutovu, jo domāja, ka šis cilvēks varētu būt nepakļāvīgs, bet vēlāk, pārliecinājies par pretējo, aizstāvēja ar putām uz lūpām! Ko viņš tādu ir izdarījis Latvijas un latviešu tautas labā? Vai viņa vadītais KNAB-s noķēris un sodījis kaut vienu patiesi ietekmīgu korumpētu personu? **Ne uz to pusi! KNAB-s tikai noņēms ar sava tēla spodrināšanu, nenogurstoši stāstot saziņas līdzekļiem, cik grūtu un svarīgu darbu šie darot, vienlaikus nodarbojoties ar otršķirīgām lietām un bezjēdzīgi tērējot valsts līdzekļus, un pat nepamanot, ka**

no pašu vadītās iestādes nezināmā virzienā pazūd nauda, kas paredzēta operatīvajiem izdevumiem. Nu baigais "patriots" un "neuzpērkamais darbonis"! Kādam gan muļķim jābūt, lai par šādu cilvēku jūsmotu?

Otrs piemērs ir tiesnesis **Māris Vigants**. Kā apgalvo sorosveidīgie saziņas līdzekļi, viņš neesot apstiprināts par Augstākās tiesas tiesnesi, jo savulaik sankcionējis Lemberga arestu. Nezinu, vai tā ir patiesība, tāpat nespriedīšu, neiepazīnīes ar konkrētās krimināllietas materiāliem, vai Lembergu tiešām vajadzēja toreiz arestēt (manuprāt, tā šim kungam bija laba bezmaksas politiskā reklāma), taču no savas puses nekā laba par M.Vigantu teikt nevaru. Savulaik 2003.gadā viņš atteicās pieņemt manu civilprasību pret Latvijas Radio, ko biju iesniedzis sakarā ar to, ka pēc *pidara* Streipa vēlmes man tika liegta iespēja izteikt savas domas raidījumā *Brīvais mikrofons* – šādu sava padotā nostāju atbalstīja arī Radio vadība Dz.Kolāta personā.

Turpinājums 7. lpp.

VAI NOTRALLINĀSIM SAVU VALSTI?

Saruna ar Rīgas domes deputātu, bijušo biedrības "Daugavas Vanagi Latvija" (DVL) valdes priekšsēdi **Jāni Ati Krūmiņu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

DVL PEKSTIŅI

DDD: *Kā jūs vērtējat pašreizējo organizācijas "Daugavas Vanagi Latvija" darbības nosaukumu?*

Jānis Atis Krūmiņš: Diemžēl DVL ir pārvērtusies par *dāmu klubīņu*...

Es mēģināju iesaistīt jauniešus, bet intrigas, kas visu laiku valda "Daugavas Vanagos", viņus atgrūda. Jaunieši redzēja, ka tur nav ko darīt, jo organizācija plēšas kaut kādu *humāno sūtījumu* dēļ. Kad sapulcē tiek mēģināts apspriest dažādus patriotiskus tematus, aktivitātes, karavīru godināšanu utt., tad telpā valda klusums – tikai pats ziņotājs ziņo... Taču, tiklīdz tiek aizskartas sūtījumu jautājums, tā visiem uzreiz gribas izteikties. Lūk, tas tikai liecina par organizācijas biedru prioritātēm.

Es to nevarēju izturēt, tāpēc arī kļuva nevēlams, jo vēlējās, lai DVL būtu kaut kas vairāk par ballētāju un humānas palīdzības dalītāju organizāciju. Nodaļas ārpus Rīgas pārsvarā ir veci cilvēki, kuri visam ļoti ātri notic, ja kāds ko pasaka. Man ir jāstrādā, lai nopelnītu iztiku savai lielajai ģimenei, bet *dāmu klubīņš* ir nestrādājošas pensionāres, kurām atliek laiks braukāt apkārt un sastāstīt viņiem *pekstiņus*. Un vecie cilvēki tic un balso...

Mums pat ir bijuši kurioti. Piemēram, atbrauc pārstāvi no Amerikas DV Centrālās valdes un šeit piedalās divās sanāksmēs – vienā, ko rikoju es kā priekšsēdis, un otrā, ko pirms tam sarīkojis *dāmu klubīņš*, lai nodemonstrētu, ka patiesā vara ir viņu rokās. Tad atklājas arī tas, cik ļoti cilvēki nedomā līdz tam, ko dara, jo vienu un to pašu nodaļu biedri *dāmu klubīnā* balso par vieniem priekšlikumiem, bet manā sanāksmē tie paši cilvēki nobalso par pilnīgi pretējiem. Tādējādi "Daugavas Vanagos" valda galīgs apjukums.

DDD: *Skumji. Cik saprotu, jūs vairs neesat šajā organizācijā?*

J.A.K.: Viņi ir izdaudzinājuši, ka esmu izslēgts, bet pats personīgi nevienu dokumentu neesmu saņēmis. Vēl aizvien esmu Rīgas Ernesta Laumaņa DV nodaļas biedrs. Arī nodaļā nav iesniegti nekādi izskaidrojumi, par ko es būtu izslēgts no DVL.

DDD: *Kāds īsumā ir "Daugavas Vanagu" darbības mērķis Latvijā?*

J.A.K.: Primārais ir darboties kā aprūpes organizācijai – tiek palīdzēts ar medicīnisku palīdzību guļošie legionāriem, kā arī

rūpēties par latviešu tautas saglabāšanu, neatkarības pastāvēšanas nostiprināšanu un nacionālpatriotisko audzināšanu.

DDD: *Kā pēdējie trīs uzskaitītie punkti tiek īstenoti?*

J.A.K.: Nekā. Darbojas tikai kaut kādi sociālas aprūpes aspekti.

DDD: *Cik saprotu, "Daugavas Vanagu" Centrālā valde Amerikā, neskatoties uz jūsu iepriekš pieminētā "dāmu klubīņa" iebildumiem, šogad akceptēja 16.marta gājieni?*

J.A.K.: Jā. Kādreiz DVL **Nikolaja Romanovska** ietekmē tik tiešām norobežojās no 16.marta gājiena, bet tagad man ir izdevies Centrālo valdi Amerikā pārliecināt par šāda gājie-

mu aizrādījies un pārmetis, ka, dziedot viru kopā "Vilki", braukājot pa Latvijas skolām un stāstot par vēsturi, mūsu nacionālajiem karavīriem un veicot citas tamlīdzīgas aktivitātes, patriotiskās audzināšanas labā esmu izdarījis vairāk nekā visa DVL biedrība kopumā.

DDD: *Jūs taču piekritāt, ka valstiskā līmenī patriotiskā audzināšana atrodas uz nulles līmeņa?*

J.A.K.: Jā. Diemžēl no patriotiskās audzināšanas nav nekā, valstiski par to neviens nedomā. Nav jau laika – paskatieties, kā mums mainās valdības! Valdošie apzinās, ka savos amatos

nacionālā pašcieņa un skaidrs skatījums uz vēsturi un tautas nākotni. Jāsāk katram pašam ar sevi, ar savu ģimeni.

DDD: *Jūs pieminējāt skaidru skatījumu uz tautas nākotni. Tas taču nav iespējams bez Latvijas dekolonizācijas, deokupācijas?*

J.A.K.: Jā, tas būtu vērtīgi, bet tikai, kā to izdarīt...

"Vienīgais mierinājums ir tas, ka mūsu tautas vēsturē ir bijuši ļoti grūti laiki, un tai kritiskākajā punktā latvieši vienmēr ir mācējuši saņemt un noturēties."

na nepieciešamību. Viņi ir oficiāli apstiprinājuši, ka atbalsta šo ziedu nolikšanas gājieni un uztic to noorganizēt. Agrākā norobežošanās pozīcija ir mainīta pilnīgi uz pretējo.

Zinu, ka pirms kāda laika avīzei "DDD" bija problēmas ar DV Centrālās valdes priekšsēdi **Juri Augustu**, jo viņš atteicās sniegt interviju, tādējādi saņemdam daudz kritikas arī no jūsu pusēs. Tā sanāca, ka viņam bija iestāstīts, ka jūsu avīze esot ļoti ekstrēma un labāk no tās turēties tālāk. Viņš pats nebija iepazinies ar "DDD", tāpēc toreiz tā izturējās.

DDD: *Viņa atteikums bija absurds un rupjš, rezultātā uzrakstījām argumentu, publisku atbildes vēstuli.*

J.A.K.: Jā, tur tiešām sanāca nevajadzīgi pārpratumu.

VISS IR ATKARĪGS NO MUMS PAŠIEM

DDD: *Saku jums paldies par šā gada 16.marta gājiena noorganizēšanu, taču neesmu manījusi, ka DVL būtu nodarbojusies ar kādām citām aktivitātēm, kas saistītas ar pamatnācijas interešu aizstāvību, un aktīvi iestājusies par okupācijas seku novēršanu – dekolonizāciju.*

Jānis Atis Krūmiņš: Diemžēl jums ir taisnība. Pārējai DVL valdei un palikušajiem biedriem es es-

ir uz īsu brīdi, tāpēc katrs cenšas saņert, sagrābt visu, ko vien var, un mīļā miera labad visas neērtās tēmas, kas kādam no ārienes varētu nepatikt, tiek apietas, lai fonā kustinātu savas intereses.

Piemēram, Rīgas domes Kultūras departamenta aktivitātes. Visu gadu notiek dažādi pasākumi, bet, ja paseko, kā tiek sadalīts finansējums, tad redzam, ka, piemēram, izklaides daļai atvēlēti tūkstošu tūkstoši. Kultūra pilnībā tiek aizstāta ar izklaidi. Protams, skaisti, ka staro Rīga un notiek Baltās naktis, kas prasa milzīgas summas, bet Barikāžu laikiem savukārt bija atvēlēti nieka 200 latu... Vai tas par kaut ko neliecina? Turklāt šis budžeta sadalījums bija pieņemts jau **Jāņa Birka** laikā. Jā, mēs protams tur ieviesām savus grozījumus, lai šo disproporciju novērstu, taču fakts kā tāds ir pārdomu vērts. Te ir jautājums par prioritātēm. Primārās šobrīd ir izklaides.

DDD: *Glūzi kā Romā – lai pūlis netrakotu, jāatmetam viņu un izklaides.*

J.A.K.: Jā. Mēs vēl aizvien trallināsimies līdzī daudādām ārvalstu ietekmēm un neesam stabili nostājušies paši uz savas zemes. Vienreiz tas patiešām ir jāizbeidz un jāsāk domāt tautas un savas valsts līmeni. Tā trallinoties mēs visu arī notrallināsim.

Mums ir jāsāk izprast, kāds ir Latvijas ētikas kodekss, kāds ir latviešu ētikas kodekss – tā ir stipra

DDD: *Dažādos veidos jāstiprina pamatnācijas pozīcijas savā valstī un vienlaikus jārada likumi dekolonizācijas veikšanai. Ar iekšēju un starptautisku likumu spēku jāveic dekolonizācijas process.*

J.A.K.: Savā laikā Kārlis Ulmanis ir teicis, ka stipra ģimene ir stipra valsts. Diemžēl šodienas realitāte norāda, ka Latvijā netiek sniegts atbalsts ne ģimenes, ne valsts stiprināšanai, tieši otrādi, redzam pretējas tendences.

DDD: *Bet tātad principā jūs atbalstāt dekolonizāciju?*

J.A.K.: Jā, atbalstu. Un te varu teikt, ka izglītība ir galvenais. Cilvēki ir jāizglīto visiem iespējamiem līdzekļiem. Bērnos ir jāieaudzina zinātkāres un savas zemes mīlestība. Bērniem jāmaca atpazīt mūsu tautas varoņus un godāt viņu piemiņu.

DDD: *Mēs arī uzskatām, ka izglītošana ir ļoti svarīga, tāpēc izdodam laikrakstus, taču vienlaikus apzināmies, ka latviešu tauta kā kopums nevar arī gaidīt desmitiem gadu, kad visi būs izglītoti, jo tautas pastāvēšanu apdraudoši apstākļi jau mums spiežas virsū ikdienā.*

J.A.K.: Tā ir, viss jādara paralēli. Vienīgais mierinājums ir tas, ka mūsu tautas vēsturē ir bijuši ļoti grūti laiki, un tai kritiskākajā punktā latvieši vienmēr ir mācējuši saņemt un noturēties. Mums tikai aktīvi jāstrādā, viss ir atkarīgs no pašiem.

Intervēja Ilze Liepa

Par latviešu nācijas aizskaršanu jāsaņem sods!

Šā gada 4.martā Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** antilatviski noskaņotajam **Artūram Rimšam** piesprieda nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un nolēma piedzīt no viņa par labu **Lienei Apinei** un **Līgai Muzikantei** morālo kompensāciju 1000 latu apmērā.

Piedāvājam ieskatu tiesas sēdē.

**3.turpinājums
sākums "DDD" Nr.7(211)**

RIMŠAS IZTEIKUMUS IZLASĪJA PLAŠS LOKS

Cietusī Liene Apine:
Pēc tam, kad mani draugi bija pamanījuši šos Rimšas izteiktos komentārus, tāpat publikācijas un atsauksmes arī citos medijos, viņi zvanīja un uztraucās par manu drošību, ieteica pat iegādāties ieroci. (...)

Vēl vēlos pastiprināti vērst tiesas uzmanību uz to, ka Artūrs Rimša, kaut arī apgalvo, ka esot nožēlojis savu rīcību, ar darbiem to nekādi nav pierādījis. Pēc tam, kad viņš bija parakstījis vienošanās protokolu, ka piekrīt prokuroram par sodu, viņš man personiski (23. septembrī) uzrakstīja šādu vēstuli: "Kā tev nepielec, ka tu ar to neko nepadara, tikai par velti laiku tērē. Cerams, prātīnš atgriezīsies un tu savu iesniegumu izņemsi. Cīnies ar korupciju un ar pedieņiem nevis ar veciem cilvēkiem." Es gan īsti nezinu, ko Rimša bija domājis ar "veciem cilvēkiem"? Vai sevi vai kādu citu – patiešām nezinu.

Tā kā, uzskatu, Rimša ar savu rīcību ir kurinājis nacionālo naidu, viņš ir pelnījis bargu sodu, un mūsu pieprasītā kompensācija 50 000 latu apmērā, tas ir, 25 000 latu katrai, ir pamatota un adekvāta, es pat teikšu – minimālākā, ko mēs šādā situācijā varētu no viņa pieprasīt. Cilvēku loks, kuriem šī informācija un Rimšas naidīgie izteikumi bija redzami, ir ļoti liels. (...)

Es lūdzu tiesu sodīt Rimšu par viņa noziedzīgajām darbībām pēc Krimināllikuma panta, kas ir iekļauts sadaļā "Par noziedzīgiem pret cilvēci".

Tiesnese Daiga Kalniņa: Vai prokuroram būs kādi jautājumi?
Prokurors Ando Skalbe: Jā, būs vien jautājums.

Jūs pieminējāt, ka šī jūsu "profila" apmeklējuma statistika bija augsta tajā laikā, kad bija izvietoti šie komentāri. Varbūt jūsu rīcībā ir kādi precīzi skaitļi, cik bija šo apmeklējumu interneta "profila"?

Liene Apine: Diemžēl, nē. Bet sākumā tie bija vairāk nekā 500 dienā. Es nezinu tehnoloģiskās iespējas, bet, ja tas ir ļoti būtiski, iespējams, ka pēc tiesas pieprasījuma portāls "Draugiem.lv" varētu sniegt precīzu informāciju, bet es pati neveicu tādu uzskaiti.

Prokurors: Un cik ilgi, apmēram, atradās šie komentāri neizdzēsti?
Liene Apine: Pēc prokurora lūguma, es tos izdzēsu tikai tad, kad tika parakstīts vienošanās protokols starp prokuroru un Rimšu. (...)

Prokurors: Paldies! [...]

RIMŠA SAVĀ GALVĀ ESOT KRIEVS

Tiesnese: Apsūdzētais Rimša, piecelieties, lūdzu! Tātad jums tiek izskaidrots, ka esat kā apsūdzētais šajā procesā. Jums ir tiesības arī nesniegt lieci-

bas – neliecināt. Vai jūs vēlaties šodien tiesai sniegt kādus paskaidrojumus?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, ja domāt, ka nekorekti izteicos visos tajos komentāros...

Tiesnese: Tātad jūs vēlaties sniegt liecību? Tad, lūdzu, ko varat teikt?

Artūrs Rimša: To, ka komentāri nebija vērsti tīri kā pret latvieti vai latviešiem, bet konkrēti pret nacionālistiem un

panti. 9.maijā tur bija tikai krievi, un Krievija, lai kā tur nebūtu, savos gados ļoti daudz ir arī palīdzējusi Latvijai.

Tiesnese: (...) Vai prokuroram būs jautājumi apsūdzētajam?

Prokurors: (...) Jūs liecinājat, ka jūsu rīcību izsau-

Apsūdzētais:

"Kad es to visu rakstīju, man bijā tā, ka galvā es esmu tā kā krievs un latvieši uzbrūk krieviem..."

latviešu pārstāvēto patriotismu. Es pats esmu latvietis, dzīvoju Latvijā, kopš atminos, un mācījos latviešu skolā, un tas ir nelōģiski pašam pret sevi, bet tīri pret cilvēkiem, kuri uzbrūk astoņdesmitgadīgiem...

Tiesnese: Te nu man kaut kas nav saprotams...

Artūrs Rimša: Nu, 9.maijā, kur pārsvarā visi ir veci cilvēki – veterāni, kas savu jau nokalpojuši un atnāk reizi gadā pieminēt...

Tiesnese: Ar kādu domu tad jūs rakstījāt šos komentārus?

Artūrs Rimša: Ar to, ka bija ļoti liela nepatika, ka cilvēki uzbrūk šiem cilvēkiem. Man, piemēram, māte ir krieviete. Un, kā jau Apine teica, viņai arī vecāki daudz ko nozīmē, man tāpat. Viņas aizskāra manus vecākus tieši tāpat, kā es izteicos savos komentāros.

Tiesnese: Konkrēti, kā tad jūs tikāt aizskarts, kādas tad tās darbības bija no Apines un Muzikantes pusēs? Kāpēc jums viņu "profilos" "Draugiem.lv" portālā bija jāliek šāda informācija un šādi komentāri jāraksta?

Artūrs Rimša: Daudzi armijnieki ir krievi, un viņi jau gāja bojā oku-

ca dusmas par Muzikantes un Apines rīcību – konkrēti, viņu abu, cik es saprotu? Kāpēc tad jūs tajos komentāros tomēr piesaucāt un apvainojāt ne vienu reizi vien latviešus, latviešu nāciju? Kā var noprast, ja secinu kā eksperts, tad kopumā izteiciāties nievājoši tieši par latviešiem kopumā, ne tikai pret Apini un Muzikanti, kuru rīcība, kā jūs sakāt, jūs kaut kā aizskāra?

Artūrs Rimša: Tas jau bija vairāk tā neapdomāti. Kad es to visu rakstīju, man bijā tā, ka galvā es esmu tā kā krievs un latvieši uzbrūk krieviem...

Prokurors: Jūs šobrīd saprotat, ka šādi komentāri tomēr varētu izraisīt naidu un nesaticību starp latviešiem un cittautiešiem?

Artūrs Rimša: Nu, internetā raksta tādas stulbības, ka šie komentāri vispār ir nieks...

Prokurors: Jūs uzskatāt, ka neviens latvieti, izņemot Muzikanti un Apini, tas nevarētu aizskart?

Artūrs Rimša: Man ir daudz draugu, kas lasījuši – jā, pateica, ka es pārāk nekorekti izteicos, pārāk skarbi, bet es to visu palaidu gar ausīm.

Turpinājums sekos

VĒSTULES

"Kultūras" atnesēji

Igora Žuravska kunga stāstiem par Austrumu sumpurņiem, kas publicēti laikrakstā "DDD" Nr. 5(209), klāt pievienoju neaizmirstamu notikumu, ko redzēja mans tēvs. Pēckara Rīgā, piedodiet, publiskajā (sabiedriskajā) tualetē kāds "atbrīvotājs" – sarkanarmijas virsnieks – tupejis nišā, kur civilizēts cilvēks "iet pa mazo", bet šis tur "kuļturno" kārtojis "lielo", un tad skaļi iesaucies: "cik šeit labi – sēdi un jūties kā mājās!"

Piegānitāji!

Varmākām rokkraksts vienādi netirs.

Ar cieņu,
Artūrs Kiršfelds

Kas tas ir – terorisms?

Padomju Krievija (PSRS) varas orgāni "nezināja", kas ir terorisms, kad pagājušā gadsimta 30-tajos gados nošāva simtiem tūkstošus cittautiešu – galvenokārt latviešus, kaukāziešus un citu tautību cilvēkus.

Arī 40-tajos gados padomju varas orgāni "nezināja", kas tas ir – terorisms, kad vienā naktī arestēja un izsūtīja uz Sibīriju 15 000 Latvijas pilsoņu, bet Katīņas mežā nošāva 20 000 poļu virsnieku, un vēl vienā naktī (varbūt arī vairākās) arestēja un izsūtīja uz Sibīriju 44 000 Latvijas pilsoņu.

Vēl joprojām viņi – Krievijas varas orgāni – terorizē gan lielākas, gan mazākas tautas kā Krievijā, tā ap tās robežām, "nezinādami", kas tas ir – terorisms.

Bet nu pēkšņi, pēc sprādzieniem Maskavā viņi "saproto", kas tas ir – terorisms, kad nākas to izjust, tā sakot, pašiem uz savas ādas...

Vai tikai nebūs par vēlu?

Gunārs Terinks

Kļūsim par pārcilvēkiem!

Latvijā pret latviešiem ir apgrēkojušies gan cionistiskie, gan sarkanie okupanti, kā arī mūsu pašu kangari – zemiski latvieši, kuri palīdz okupantiem. Strauji dodamies uz bojāeju. Ne jau cionisti Latvijā strādā lauku sētā ar lāpstu un dakšām – viņi gluži vienkārši aptīra un pazudina latviešus... Par to liecina finanšu aferas un izveidotā banku sistēma. Bet paši latvieši, īpaši laukos, dzīvo nabadzībā.

Tikai kultūra var glābt Latviju, latviešus un pasauli. Nākotnes cilvēka attīstības formas jau sludināja Niče. Tā arī šobrīd vajadzētu iet latviešiem – kļūt par pārcilvēkiem, jo esam maza nācija uz pasaules kartes. Pārcilvēcisku drosmi un cīņassparu reiz jau parādīja strēlnieki un leģionāri – karoja un krita par Tēvzemi, savas asinis nežēlojot.

Ne jau morāli slimie paglābs no bojāejas – to var paveikt tikai cēls prāts, drosmīgs, kulturāls cilvēks. Pārcilvēkā ir spēks!

Arnīs

JAUNA GRĀMATA

Apgāds "Vieda" izdevis jaunu grāmatu!

Natālija Vitorska

Izproti slimību un atgūsti veselību

Katram cilvēkam ir pazīstams savārgums, ko izraisa tā vai cita slimība. Sāpes, vājums, nespēku, vientulības un nepilnvērtības izjūtu pavada izmaiņas dzīves situācijā – pagaidu vai pastāvīga izolācija no apkārtnes, pasaules, izkrišana no aktīvā ritma. Rodas nevarības, nepilnības, atkarības izjūta, vēlme notikušajā vainot apkārtējos cilvēkus. Tomēr tas, kurš nav radis izdabāt savām vajībām, kurš negrib slēpt savas problēmas no citiem un no sevis, kurš pastāvīgi meklē ceļus attīstībai, noteikti uzdos sev jautājumu: kāpēc un kādā nolūkā tas ir atgadījies ar mani, kas manā dzīvē rit nepareizi?

No vienas puses, slimība – tā ir noteikta apstākļu sakritības sekas, pārtrūkusi saikne ar apkārtnējo pasauli, bet, no otras puses, – cēlonis turpmākajām pārmaiņām cilvēka dzīvē. Tikai tas, kurš iemācīsies saprast ķermeņa valodu, spēs palīdzēt sev un citiem veselības meklējumos.

Lilija Treice

VĒSTULE

4.maija "jandāliņa" sakarā

Klāt šķietamais "naudas maisu" un viņu pakalpiņu jandāliņš ap 4.maiju. Vai tauta gribēja to, kas no tā visa ir sanācis? Vēl pēc piecām dienām ar lielu pompu tiks atzīmēts 9.maijs – triumfs pār "pakļauto un muļķīgo" latviešu tautu, kas samierinājusies ar okupantu klātbūtni. Krievvalodīgajiem tā ir uzvara viņu Lielajā Tēvijas karā, kad tiek aizmirsti visi sabiedroto nopelni, piemēram, Francijas frontē, kura radija negaidītu pārsteiguma efektu un izšķīra Otrā pasaules kara gaitu.

Latvieši ar šo uzvaru ieguva trešo okupāciju, kura morālajā ziņā ir briesmīgāka par zaudētajām materiālajām vērtībām. Ko nevar ar spēku, to panāk ar viltu. E.Aldermane ar savu biroju ir cītīgi strādājusi, lai Latvijā radītu jaunpilsoņus, kuriem riebjas latviešu tauta, bet iekārojama šķiet latviešu zeme. "Latvijas Avīzes" 6.aprīļa izlaidumā lasu: "Daugavpili viena vēsture, Rīgā – cita?" Norādīts, ka Daugavpils un arī Rīgas

krievu valodas skolās vēsturi māca pēc labākajām krievu uzvarētāju un atbrīvotāju tradīcijām, kamēr Latvijas valsts vēsture kaut kur "pagultē" kā kļūstiņus, kad būt latvietim bija kauns.

Latviešiem vairs nav pat savu nacionālo varoņu, jo visi tiek nopulgoti un reti pieminēti – to vietu aizņēmusi nauda, vara, bauda.

Nu jau 20 gadu garumā visas valdības laipojušas, lai tikai nebūtu jāveic dekolonizācija – tautas un valsts atīrīšana no naidīgiem elementiem, kurus varneši audzējuši savā siltajā, bagātajā azotē. Pajautājiet katrs sev, vai mēs gribam savas tautas un valsts bojāeju? Katram ir jābūt savā vietā un jādara tas, ko spēj!

Nebūsim pasaules paipuisi un paimeitiņas, kuri pasaulei demonstrē savu pārspilēto pacietību un lēnprātību, kas patiesībā līdzinās totālai muļķībai.

Kā jūs vērtējat okupantu, sarkano fašistu svinības 9.maijā pie tā saucamā uzvaras pieminekļa Rīgā?

**Pēteris Poļaks,
Bijušais Latvijas Jūras akadēmijas
Jūrskolas direktors:**

Tas, ka atļaujām okupantiem, kuri pakļāva un okupēja Latvijas valsti, godināt šeit uzvaru pār paverdzināto tautu vēl 20 gadus pēc neatkarības atjaunošanas, liecina par valdības un mūsu pašu pašcieņas trūkumu. Patiesībā šādas svinības ir ar prātu neapveramas! Man liekas, Latvija ir vienīgā valsts pasaulē, kur kaut kas tāds tiek pieļauts.

Protams, pie pieminekļa 9.maijā iet margināli, kas nezina un nespēj novērtēt ne savas, ne citas tautas kultūras vērtības. Kaut vai paskatīties uz tām krievu tautiņām un onkulišiem, kas tur piedzērušies un, piedodiet, apčurājušies vāļājas zemē! Tur savācas arī daudz pret latviešiem naidīgi noskaņotu, degradētu jauniešu. Pirms pāris gadiem aizbraucu paskatīties – man palika pretīgi. Man bija kauns par Rīgu, par Latviju, kauns, ka vispār kaut kas tāds šeit ir iespējams. Kā mēs, latvieši, varam paciest, ka mūsu galvaspilsētas centrā notiek šādas okupantu dzīres?!

Un vēl – šis Georga lentītes... Georga ordenis bija cariskās Krievijas apbalvojums. Šī ir ista lielkriev fašisma ideoloģijas izpausme – viens cars, viena valoda, viena impērija... Georga lentītes plivināšana Latvijā ir piekrišana vardarbīgajām tiesmēm pret latviešu tautu.

9.maija sakarā citēšu Ļeņinu: "Nevar būt brīva tā tauta, kas pati apspiež citas tautas!" Ēriks Fromms ir teicis: "Agresija rodas nevis no spēka pārpilnības, bet gan no tā trūkuma. Agresīva tauta ir tauta ar zemu pašcieņu."

DDD: Kā jūs vērtējat Valsts prezidenta Zatlera došanos uz Maskavu 9.maijā?

P.P.: Tas mani kā latvieti pazemo. Viņš rīkojas riebīgi un nožēlojami.

**Jānis Atis Krūmiņš,
Rīgas domes deputāts, bijušais biedrības
"Daugavas Vanagi Latvijā" valdes priekšsēdis:**

9.maija svinības ir visklajākā PSRS okupācijas dienas godināšana. Mums ar šo dienu karš nebeidzās – latviešiem ar to viss tikai sākās. Sekoja ilgstoša okupācija, cilvēki tika bendēti un zūvēti. Okupācijas muzejā un cilvēku atmiņās tam ir daudz apliecinājumu.

Es būtu priecīgs, ja mūsu galvaspilsētā nebūtu šī uzvaras pieminekļa. Katrā ziņā, ja ne nojaukt, tad vismaz to vajadzētu pabeigt un tam piešķirt citu jēgu. Lai tādu turētu neatkarīgas valsts galvaspilsētā, šim piemineklim daudz kā vēl trūkst – piemēram, sienu ar to cilvēku tūkstošu vārdiem, kas cieta no okupācijas, kas tika nogalināti, izsūtīti, dažādos veidos iznīcināti. Tur vajadzētu sienu ar faktu uzskaitījumu, kas notika ar mūsu tautu un zemi visus šos okupācijas gadus. Šādas konstrukcijas un liecības pie šī monstra ir nepieciešamas, jo citādi tas ir nepabeigts un tikai vēl un vēl simboliski apliecina PSRS okupāciju.

Vai "Georga lentē" attēloti lenteņi?

Laikrakstā "DDD" nereti tiek pieminēta "Georga lente", ko okupanti, vāzējoties pa mūsu Tēvzemi, piesprauž savam apģērbam, automašīnām. Pārlasot laikrakstā "DDD" Nr.4 (208) publicēto rakstu "Gangrēna, cērmes un lenteņi", beidzot radu viņu darbībām izskaidrojumu – pamanīju saikni. Acīmredzot okupantiem tik ļoti tuvs ir "Georga lentes" raksts, jo tas atgādina cērmju un lenteņu formu! Tāds tādu pievelk!

Eva Bule

Kā pārbaudīt naturalizēto okupantu lojalitāti?

Turpinājums no 1. lpp.

Vilnis Jēkabsons: Saņemot šādu sūdzību, pirmāri es to uztervu kā nākotnes uzdevumu, lai novērstu šādas situācijas atkārtošanos. Tas man ir norādījums uz to, kādas iepriekš varētu būt bijušas neizdarības, nepilnības vai iespējamie pārkāpumi.

Par šo konkrēto personu varu teikt tikai to, ka mēs pārbaudīsim visus lietas

ievērots Valsts valodas likums.

DDD: Bet, vai tad PMLP neveic pārbaudi, ja ir sūdzība par aizdomām, ka pilsonība iegūta negodīgā ceļā? Jūs taču pats tikko teicāt, ka šo lietu skatāt.

V.J.: Varu tikai teikt, ja ir reālas aizdomas, tas, protams, tiek pārbaudīts. Konkrētais gadījums šobrīd tiek izskatīts.

apstākļus un, ja būs kaut mazākais pamats uzskatīt, ka šī cilvēka latviešu valodas zināšanas nav bijušas adekvātas eksāmena nokārtošanai, lai iegūtu pilsonību naturalizācijas kārtībā, tad arī attiecīgi rīkosimies.

Mums arī ir bijusi līdzīga pieredze ar saviem klientiem, kas vienu dienu, piemēram, angļu valodu zina, bet nākamajā jau "nezina", ir "aizmirsuši". Vienā tiesā viņi runā angļiski, nākamajā tiesā pēkšņi šo valodu vairs "nesaprot"...

DDD: Tā jau ir melošana un tiesas maldināšana.

V.J.: Tieši tā. Līdz ar to šajā situācijā, ja ir konkrētas aizdomas, ka valsts valoda netiek lietota tad, kad tā ar likumu ir jālieto, tamdēļ ir speciāla institūcija – Valsts valodas centrs, kas kontrolē, kā tiek

PILSONĪBAS IZDAĻĀŠANA BIJA POLITISKS LĒMUMS

DDD: Kāda kopumā ir situācija valstī saistībā ar pilsonības iegūšanu? Vai skatāt risku apstākļi, ka tie cilvēki, kas šeit ienākuši okupācijas laikā un saskaņā ar starptautiskajiem likumiem atbilst okupantu statusam, tik lielā skaitā iegūst Latvijas pilsonību? Vai nešķiet, ka pārāk vienkārši mēs dodam savas valsts pilsonību, pārāk viegla ir naturalizēšanās kārtība?

Vilnis Jēkabsons: Tas, kā notiek naturalizācija, kādi ir nepieciešamo zināšanu griezti, ir deputātu kompetence. Tas ir politisks lēmums. Viņi šādu likumu ir sagatavojuši, un tāds mums tas ir... Mans uzdevums ir nodrošināt,

lai precīzi tiktu ievērotas tās procedūras, ko prasa likums. Ja cilvēkam uz eksāmenu valoda ir jāzina, tad tā patiešām ir jāzina, un tur nekādas diskusijas nebūs!

Taču vairāk kā amatpersona es jums Pilsonības likuma saturu nevaru komentēt, es varu sekot līdzi tikai tam, lai tas tiktu visstingrākajā veidā ievērots.

DDD: Tātad jūsu nespējai precīzi atbildēt atslēgas vārds ir "amatpersona"? Jums taču kā latvietim ir savs viedoklis par valstisko situāciju ārpus tās informācijas, ko par jūsu darbu var izlasīt publiskajā telpā vai PMLP interneta mājas lapā?

V.J.: Migrācijas politika un tagad arī naturalizācija ir manas iestādes pārziņā, un tāpēc es par to negribē-

Kā vērtējat šo etnisko disproporciju?

V.J.: Man ir savs personīgais viedoklis, bet kā amatpersona tādus uzskatus paust nevaru.

DDD: Es uzdošu jautājumus, kas tiešā veidā ir saistīti ar jūsu pārraudzībā esošajiem uzdevumiem. Piemēram, naturalizācija masveidā naturalizējot okupantus un kolonistus, viņiem tiek dotas pilsoņu tiesības, kas nopietni un ilgtermiņā apdraud nacionālo drošību. Balstoties uz 1920.gada Miera līgumu, šāda naturalizācija notiek prettiesiski. Pat augstas amatpersonas ir atzinušas, ka integrācijas politika Latvijā ir izgāzusies. Arī statistika nav tikai cipari, aiz tās stāv cilvēku likteņi, tautu likteņi.

“Svarīgākais nav tas, cik cilvēku mēnesi tiek uzņemts Latvijas pilsonībā, bet gan tas, cik lojāli šie cilvēki ir Latvijai, cik labi pārzina tās vēsturi, Satversmes pamatnoteikumus, mūsu valodu.”

tu personīgi izteikties. Es nevēlētos komentēt, vai pilsonības piešķiršanas kārtība un likums ir pareizi vai nepareizi. Dīvēl tie jāpieņem tā sliktā līdzība, kas saka, cik juristu, tik taisnību. Ne tikai Latvijā, bet arī pasaules praksē ir piemēri, ka likumi ir neprecīzi, un pie tiem ir ļoti rūpīgi jāstrādā, lai tos uzlabotu.

DDD: Jūs tiešām atbildat kā amatpersona – slidat prom no atbildes pēc būtības.

Ja pamatnācija savā teritorijā ir mazāk par 75 procentiem, tad tā tālāk vairs neattīstās, degradējas valoda, kultūra utt. Ši atziņa jau, var teikt, ir kā akmeņi iecirsta. Pasaule ir ļoti maz tautu, kas savā zemē ir tik sliktā etniskajā proporcijā kā latvieši. Vai neredzat pamatnācijas apdraudējumu, ja lielākajās pilsētās latvieši ir izteiktā mazākumā?

V.J.: Es to saprotu. Bet es tomēr negribu piekrist apgalvojumam, ka Latvijā notiek masveida naturalizēšana. Pārņemot Naturalizācijas pārvaldes funkcijas, mana nostāja uzreiz bija tāda, ka svarīgi ir nevis kvantitatīve, bet kvalitāte. Svarīgākais nav tas, cik cilvēku mēnesi tiek uzņemts Latvijas pilsonībā, bet gan tas, cik lojāli šie cilvēki ir Latvijai, cik labi pārzina tās vēsturi, Satversmes pamatnoteikumus, mūsu valodu.

DDD: Šī jau arī ir lielākā problēma, jo nav izstrādāti lojalitātes kritēriji. Vai Krievijas uzbrukuma gadījumā šie naturalizētie okupanti un kolonisti šaus uz saviem tautiešiem vai arī latviešiem mugurās?...
Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

VĒSTULE

Cionistu ideoloģiskā diversija

Tā kā septiņās lielākajās Latvijas pilsētās ir sveštautiešu pārsvars, latvieši pazūd, sajaucoties ar iebrāucējiem. Ja pirms 20 gadiem runāja, ka Rīgā pēc okupantu aizbraukšanas būtu jānojauc rusifikācijai saceltie nami, tad pēdējo "neatkarības" gadu laikā pie varas esošie viltusnacionāļi ir sacēlušies tos vēl lielākā skaitā, nekā spējuši latviešu tautas ienaidnieki, kā Voss, Pelše, Rubiks, kopā ņemti.

Vienīgā, kura nav padevusies "apmašanai", bet stingri palikusi savās pozīcijās, ir LNF ar avīzi "DDD", tikmēr pārējo nacionālistu morāle ir salauzta, un viņi, atsakoties no

dekolonizācijas idejas, faktiski piekrit, ka latviešu tauta tiek iznīcināta, "humāni" to sajaucot ar okupantiem, piespiežot emigrēt, aiz bezizejas veikt pašnāvības, likvidējot darba vietas, ar pederastijas un internacionālisma propagandu sagraujot tautas morāli.

Par ideoloģisko diversiju pret latviešu tautu liecina homoseksuālista **K.Streipa** pārsvešana uz Latvijas Radio, kur viņš nesodīti var gānīties gan par LNF, gan par A.Gardas kungu un viņa ciņas biedrēm, jo "Jūdas graus" par šādu darbosanos viņam acīmredzot pasviež **Sorosa** fonds. Uzskatu, ka arī daudzi tā sau-

kto "cilvēktiesību" panti, kuri vērsti pret nacionālistiem, veselīgu rasismu un citiem tautas paš aizsardzības mehānismiem, ir cionistu izgudroti, lai tautas ātrāk zaudētu savu identitāti, garīgumu, tradīcijas un kļūtu par starptautisko finansistu un cionistu vergiem.

Atcerēsimies, ka Latvijas valstij ir jēga tikai tad, ja tiek garantēta latviešu tautas izdzīvošana, latviešu valodas un kultūras saglabāšana. Latvietis ir pieradis domāt ar savu galvu, tāpēc nav jāklusās jaunizdomātie murgi un morāle, ko sludina cionistu un lielkrievu imperiālistu amatīe mediji (avīzes, TV,

radio), kuru uzdevums ir sagraut latviešu nacionālo pašapziņu, lai latvietis vairs nebūtu kungs savā zemē, bet citīgs sulainis cionistu un lielkrievu kapitālistiem.

Latvietim ir jāsaprot, ka apstākļos, kad tauta cīnās par savu izdzīvošanu, emigrēt uz ārzemēm nozīmē to pašu ko dezertēt no kaujas lauka. Latviešiem ir jāpānāk, ka viņi kļūst saimnieki savā zemē, un kā murgainam sapnim no politiskās skatuves ir jāpazūd visām politiskajām prostitūtām, iztapoņām, lielkrievu un cionistu aģentiem.

Uldis Freimanis
Bijušais lidotājs

MĒS REIZ KAROJĀM UN DARĪSIM TO ATKAL!

Turpinājums no 3. lpp.

Ojārs Stefans: Neviens taču neliedz šodien būt vienā frontes pusē, cīnīties pret nelikvidētajām okupācijas sekām, pret ienaidnieku, kas nesis mums ļaunumu ne tikai 1941.gadā, bet arī visu okupācijas laiku un arī vēl šodien.

NEŠĻĒPSIM RIEBUMU PRET OKUPANTIEM!

DDD: Kāda ir jūsu attieksme pret 9.maiju, kas ar katru gadu tiek atzīmēts aizvien plašāk un skaļāk?

Ojārs Stefans: Manuprāt, tas ir pilnīgi lieks

li" jau sen vajadzēja noārdīt vai arī aizvest prom no Latvijas. Varbūt mums pat vajadzēja to uzstādīt Abrenē, kas atgādina, ka savu Tēvu zemi esam atdevuši okupantiem.

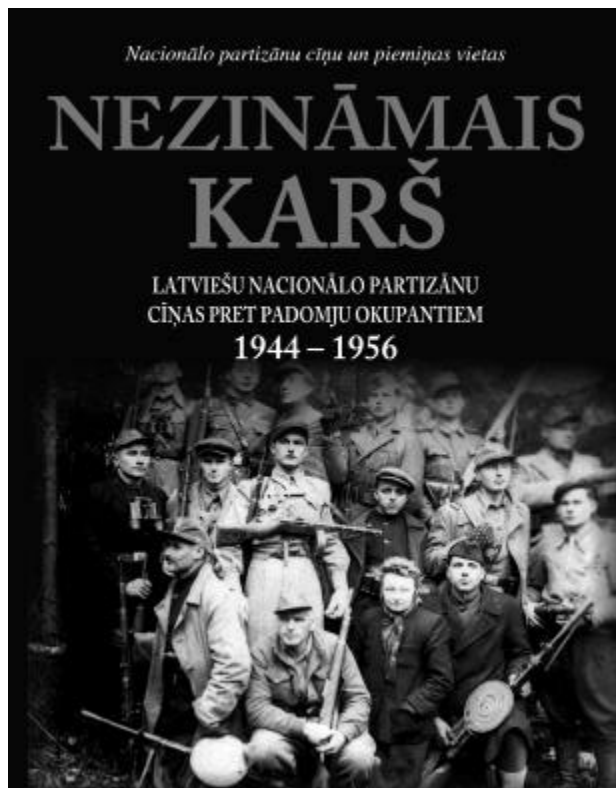
DDD: Vai pieļaujiet iespēju, ka latvieši reiz varētu atkal ņemt ieročus rokās, ja valsts vadītāji neizmanto iespēju diplomātiskā veidā veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?

O.S.: Domāju, ka tas ir iespējams. Ja vajadzēs, latvieši atkal kļūs par partizāniem. Drusku žēl, ka meži tiek izcirsti – nebūs vietas, kur slēpties. Nopietni runājot, ļoti daudzi ar ieročiem rokās aizstāvēs Latviju. Es gan nerunāju par miljoniem, jo tie, visticamāk, pirmie būs lidmašīnās un laidsies prom.

DDD: Kam būtu jānotiek, lai latviešu tauta atkal kļūtu tikpat vienota kā toreiz?

O.S.: Jānotiek kaut kam ļaunam. Mēs taču redzam, ka vārdi un nauda cilvēkus nevieno – gluži pretēji. Arī tas, ko tagad saucam par ekonomisko krīzi, neapvienos tautu. Patiesībā, šīs jau nav nekādas grūtības. Īstās grūtības bija Vorkutā, Noriļskā...

DDD: Laikraksta lasītājus un ikvienu latvieti aicinām ik brīdī parādīt riebumu pret okupantiem un kolonistiem, lai viņi ātrāk aizvāktos no Latvijas. Vai jūs

"NKVD atskaitēs minēts, ka Latvijā bija vairāk nekā 20 tūkstoši nacionālo partizānu."

pievienojaties šim aicinājumam?

O.S.: Domāju, ka ne tikai es, bet arī citi nacionālie partizāni, nacionālās pretošanās kustības dalībnieki pievienojas šim aicinājumam neslēpt savu riebu-

mu pret okupantiem. Mēs reiz gājām mežos un pret okupantiem cīnījāmies ar ieročiem rokās. Ja vajadzēs, darīsim to atkal!

Intervēja
Līga Muzikante

Ojārs Stefans lēģerī Arhangeļskas apgabalā, Jercovā 1954.gadā

jautājums, jo neatkāpjot no jau agrāk izteiktā viedokļa. Uzskatu, ka tā saucamo "Uzvaras pieminē-

Tā ir nodevība!

Atklāta vēstule

Latvijas prezidentam Valdim Zatleram

Krievija ļoti baidās no tā, ka latvieši vairs no viņiem varētu nebaudīties. Latviešu leģionāru Dzimtenes mīlestība, drošība un varonība okupantiem ir kā dadzis acī. Latviešu leģionāri noturēja Kurzemes fronti vēl tad, kad Berlīne bija jau faktiski kritusi. Pirms kapitulācijas ļoti daudzi ieguva Lietuvas un Kurzemes mežos, lai cīnītos pret krievu okupantiem.

Bet kas tagad notiek? Ieklausoties svešvārdu pilnā valodā, secinu, ka runājam puslatviski – vēl sliktāk nekā padomju gados. Mūsu valsts "gādā", lai latvieši izbrauktu no savas zemes un visa valsts labvēlība tiktu krieviem, kuri steigšus ieņem izbraukušo latviešu vietas. Tā ir nodevība, un to dara bijušie čekisti un komunisti, kas ar tautai nozagto naudu un mēdiju reklāmas palīdzību iekļuvuši Saeimā, apdullinot tautas prātus.

Arī pilsonība sadaļā katram, kuram nav bijis slinkums to paprasīt – vai nu viņš prot vai neprot valsts valodu, tas nav svarīgi. Šo jauno pilsonu "lojalitāti" Latvijas valstij un

latviešu tautai mēs redzam Rīgas domē, Saeimā, kā arī, protams, 16.martā un 9.maijā.

Tapēc tas ir pazemojums visai Latvijai, ka Jūs brauksit uz Maskavu pateikties par Latvijas otrreizējo okupāciju un tās rezultātā iegūto milzīgo okupantu puli, kurš bradā mūsu Tēvzemi. Es saprotu, Jums nav bijis jāraud par 14.jūnijā, 25.martā netaisnīgi uz Sibīriju aizvestajiem tuviniekiem. Abās izvešanās manējie zaudēja 33 cilvēkus... Jums kā 9 gadus vecam bērnam nav bijis jāraud un jāklusās mātes kliedzienu un vaidos, kad krievu okupants viņai no visa spēka ar šauteni sit pa muguru. Sarkanie "atbrīvotāji" izdara prātam neapveramas zvērības ar vietējiem iedzīvotājiem.

Kurzemē skatījos vecas māmuļas saraudātajā sedļā un liku ziedus uz piecām kapu kopiņām mājas dārzā. Tie bija šīs mājas iemītnieki, kurus uz kapiem aizvest nav bijis iespējams. Tēvs savu 14 gadīgo meitu bija paslēpis – "atbrīvotāji" to atrada, izvilka pagalmā, kur notika grupveida

izvarošana. Māte, to redzot, vienam krievu okupantam krūtīs ietrieca kūts dakšas, otru paguva piebeigt tēvs ar cirvi. Taču visi mājas iedzīvotāji pēc tam tika nošauti. Zvēriski izvarotā meitene jau bija pati nomirusi... Šādi šauslīgi noziegumi bija simtiem, un ne tikai Kurzemē.

Ja Krievija par saviem noziegumiem Latvijai būtu atvainojusies, samaksājusi kompensācijas Sibīrijā sakropļotajiem cilvēkiem un savākusi savus

sevi, latviešu tautu un Latvijas valsti, svinot Maskavā šo Baltijas valstu otrās okupācijas sākumu?

Nomocīto cilvēku, izlieto asaru, asiņu un zudušo dvēseļu dēļ – es lūgšu Dievu, lai neļauj nodevēju pulkam nokļūt Maskavā, lai Dievs neļautu nīrgāties par bojāgājušo ciešanām!

"Nomocīto cilvēku, izlieto asaru, asiņu un zudušo dvēseļu dēļ – es lūgšu Dievu, lai neļauj nodevēju pulkam nokļūt Maskavā, lai Dievs neļautu nīrgāties par bojāgājušo ciešanām!"

piederīgos, vēl varētu piedot. Bet tagad?

Jums kā valstsvīram vajadzētu zināt, ka Krievija nekur un nekad nav ievērojusi citu valstu un nāciju intereses, ko pierāda notikumi Gruzijā, Čečenijā, Ukrainā un citur. Jau 20 gadus Latvijas politiķi ar "liku" muguru un "zābaku laizīšanu" kārtos šīs "labās" attiecības ar Krieviju.

Es vēlētos Jums vaicāt - kurš ir tas spēks, kas izdara spiedienu uz Jums, lai Jūs grautu Baltijas valstu vienotību un noniecinātu

rošu, ka kritušos visa pasaule piemin 8.maijā – pie nezināmo kareivju kapiem, viņu atdusas vietās, pie pieminētajiem, bet ne, skatoties un piedaloties okupācijas valsts militārajās parādēs.

Es vēl tomēr ceru, ka Dievs Jums dos sapratni, un Jūs nepagodināsit okupācijas valsts varenību!

Jums visu to labāko vēlot,

Zigrīda Rudzīte
Kaijciemā

VALSTS AMATPERSONU DIVKOSĪBA

Sabiedrībā tiek diskutēts par mūsu Valsts prezidenta ierašanās vajadzību un lietderību Maskavā 9.maijā, kur goda vietā rēgosies Staļina bildes. Arī Latvijā PSRS armijas veterāni, iesūtītie krievu kolonisti-okupanti un viņu pēcnācēji šajā dienā skaļi čuposies pie pieminēklā Pārdaugavā.

Manā vēsturiskajā atmiņā šī ir drūma, tumšu nojautu māta diena, jo 1940.-1941.gadā pārdzīvotais Baigais gads brīdināja ikvienu latviešu patriotu, ikvienu iedzīvotāju. Pēc 1945.gada 9.maija Kurzemē "atbrīvotāju" uzmanība pievērsās ne tikai vīriešiem kara dienesta vecumā, kurus savāca filtrācijai, bet arī sievietēm, jo daudzreiz viņām nācās padoties uzvarētājiem arī seksuāli...

Nacisma sagraves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena ir 8.maijs. Vai tad tā nav **stindzinoša divkosība**, ja mūsu valsts pirmās personas **16.martā** un **8.maijā** Lestenē, Rīgā un citur godina latviešu karavīrus – leģionārus, kuri cīnījies pret sarkanajiem okupantiem; **14.jūnijā** un **25.martā** piemin mūsu tautas upurus komunistiskajā genocīdā, bet vienlaikus **9.maijā** Maskavā piedalās svinībās par godu mūsu Tēvzemes Latvijas otrreizējai okupācijai?

Nepatīkami pārsteidz VV-F apjūsmotāju prasība prezidentam Zatleram turpināt eksprezidentes pieglaimošanās un izdabāšanas tradīcijas Putinam un lielkriev šovinismam. Kāpēc Zatleram būtu jākopē un jāatdarina šīs brīvmūnieces un padomju drošības iestāžu labvēlību iemantojušās latviešu emigrantu manieres? Varbūt viņam būtu jānodod arī apciemot (un saņemt slepenas norādes darbam) diktatoru Putinu arī ārņemju atpūtas bāzēs, ka to darīja VV-F, aizbraucot ātri un pusslepeni pie Putina Alpu kalnu slēpošanas bāzē?

Mēs, Latvijas patrioti, uzskatām, ka mums un visām Austrumeiropas valstīm, kas pārdzīvoja padomju okupāciju un genocīdu, nav jāgavilē un jājūsmo par 1945.gada 9.maiju kā par uzvaras svētkiem. Pēdējo gadu laikā pat Rietumu vēsturnieki un diplomāti sāk paust viedokli par pamatotām atšķirībām Rietumu un Austrumeiropas valstu nostājā par 9.maija svinībām. Šīs atšķirības pamatotas uz vēsturiskām patiesībām un notikumiem pēckara gados.

Latvieši! Apsolitā saldā ekonomiskā pīrāga dēļ neaizmirsīsim vēstures patiesības un nepārdosim savu sirdsapziņu!

Miervaldis Ceimurs
Ziemeļkurzemē, kuram palaimējās dzīvot
pirmskara Latvijā, pārdzīvot kara gadus
Rīgā un Kurzemes Cietoksnī

Latviešu naivums

Turpinājums no 4. lpp.

Šo Viganta kunga lēmumu vēlāk kā pretlikumīgu atcēla Rīgas apgabaltiesa. Līdz ar to, **ja es būtu Saeimas deputāts, noteikti balsotu pret šī cilvēka paugstināšanu amatā**, jo, līdzšinējais pienākums pildot, manuprāt, viņš sevi parādījis kā angažēts vai vismaz nekompetents tiesnesis. Taču sorosiešiem viņš jau tāpēc vien bija kļuvis par svēto, kas sankcionēja nīstā oligarha Lemberga arestu, kurš – tavu pārdošību – bija uzdrošinājies publiski pateikt, ka Sorosa tīklveida struktūras grib pilnībā pārņemt varu pasaulē un līdz ar to arī Latvijā. (Es gan par to jau daudzārt esmu rakstījis agrāk, tostarp arī apgāda "Vieda" izdotajā grāmatā "Nevienam mēs Latviju nedodam". Mans apgalvojums, pie kura joprojām turos, ka tādi kā Soross ir pelnījuši nāvessodu, 2001.gadā sacēla pamatīgu sašutumu visos šī cionistu miljardiera finansētajos saziņas līdzekļos). Un naivie bāleliņi kā atbalss radio brēc: "Jā, Vigants ir vienīgais godīgais tiesnesis Latvijā, jo, redz, Saeimai viņš nepatīk, toties žurnālisti un politiķi šo slavē un atbalsta."

Visbeidzot, kā jaunākais "taisnības cīnītājs", kurš "cietis no ļaunajiem oligarhiem" tiek pasludināts **J.Maizītis**. Es par šo cilvēku nevaru runāt un rakstīt bez izteikta sašutuma! Manuprāt, viņš bija vispilnīgākais Sorosa fonda un starptautiskā finanšu kapitāla, ko iemieso sevī cionistu-masonu-pederastu režīms, pakalpiņš. Ļoti drīz pēc savas ievēlēšanas Maizītis, vadoties no Vizenāla centra norādījumiem, panāca krimināllietas ierosināšanu pret nelaimīgo latviešu karavīru **Konrādu Kalēju**, apvainojot to holokausta noziegumos. Nekādu vainu šim kungam, protams, pierādīt nevarēja; droši vien, Maizītis arī necerēja, ka izdosies to paveikt, bet viņam galvenais bija pildīt politisko pasūtījumu, bojājot latviešu patriotam pēdējos dzīves mēnešus. Drīz vien pēc Kalēja pasūtījuma lietas tika uzskārti nepamatoti kriminālprocesi pret laikrakstu "DDD" un tā darbiniekiem. Domāju, Maizīša kungs lieliski apzinājās šo procesu safabricēto raksturu, bet tas viņu labākajā gadījumā neuztrauca, sliktākajā – viņš par to pat priecājās.

Turpinājums sekos

Aivars Gedroics

DZEJA

Divi krievi Rīgā valda,
Savā starpā varu dala.
Abiem austrumskatiens zib,
To tik zin, ko Kremlis grib.

Savējos tie Rīgā ielūdz,
Austrumkaimiņus tie pielūdz –
Zemu viņiem klanās Šlesers,
Rāda, kāds tam varas vesers.

Solija tas zelta kalnus,
Vēlētājiem saldus melus.
Pats ar sievu kāpa grozā,
Pārlicināts savā pozā:

“Valdi, dod man valsti varu,
Pēc tam neskaties, ko daru!
Savus senčus šurpu saukšu,
Pats tos pārlicināt braukšu.”

Kremļa Dima roku spiedīs,
Kas būs jādar, kopā spriedīs,
Kā no latviešiem tikt vaļā,
Pēc tam liksmot krievu daļā.”

Dzejnieks Jānis
no Rīgas domes

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam “DDD”.

Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);

konts: LV38LHZB1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.

ABONĒJIET “DDD”

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: Līga MUZIKANTE

Radaktora vietniece: Liene APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019

tālr./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM

E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA “Latgales drukā”, Ofsetspiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

KĀPĒC ATDZIMST
RECIDĪVISMIS?

Saruna ar Valsts probācijas dienesta (VPD) vadītāju Aleksandru Dementjevu

Turpinājums no
iepriekšējā numura

DDD: Kas sagaida cilvēku pēc iznākšanas no cietuma, ja viņam nav kur palikt?

Aleksandrs Dementjevs: Nezinu... Domāju, tagad viņi izdara jaunus noziegumus un atgriežas cie-

tas”, par ko iepriekš jau stāstīju, noziedzības recidīvs ir pacēlies no bijušajiem 4-5 procentiem uz daudz, daudz augstākiem rādītājiem. Rezultātus vēl tikai izjutīsim...

DDD: Šķiet, tie būs dramatiski?

A.D.: Jā. Pēdējā laika reformas finanšu pārdalē Latvijā notiek ļoti nepār-

ticis padarīts par invalīdu – šāds salīdzinājums atbilst realitātei.

DDD: Liekot faktu pie fakta, skaidri redzams, ka apzināti tiek vājināta tieši valsts iekšējā un ārējā drošība. Policija ir uz izdzīvošanas robežas, arī jums tiek samazinātas funkcijas un līdzekļi...

A.D.: Situācija tik tie-

Nekāda!

DDD: Arī policistiem, ņemot noziedzniekus, tagad ir jāpadomā, vai ir vērts riskēt – ja būs kāda trauma, visi medicīnas izdevumi būs jāsedz pašam no savas māzās aldzīņas...

A.D.: Mums ir tāda pati situācija, turklāt reāli fiziski draudi ir visai bieži. Starp citu, divas trešdaļas no maniem darbiniekiem ir sievietes – sociālās darbinieces un psihologi.

DDD: Kādas redzat nākotnes perspektīvas?

A.D.: Šobrīd situācija nav atkarīga no VPD. Mēs esam sagatavojuši ziņojumu valdībai par lietām, kas mums trūkst, kas būtu noteikti jāuzlabo, jāsakārto. Ceru, ka valdība to uzklausi.

Uzziņai piebildešu, ka VPD Latvijā pastāv kopš 2007.gada 7.oktobra. Piemēram, 2009.gadā mūsu uzraudzībā bija aptuveni 27 000 klientu, no kuriem ap 12 000 bija nosacīti notiesātie un pirmstermiņa atbrīvotie. VPD štatu sarakstā ir 374 darbinieki, un šis cipars, spriediet paši, ir par mazu.

Intervēja Ilze Liepa

“...noziedzības recidīvs ir pacēlies no bijušajiem 4-5 procentiem uz daudz, daudz augstākiem rādītājiem. Rezultātus vēl tikai izjutīsim...”

tumā. Daļa kļūst apkārt un dzīvo, kur pagadās, – zem tilta, tirgū utt. Par viņiem vairs nedomā un valstiski nepalīdz praktiski neviens.

Nereti dzirdu iebildes, ka vispirms jā rūpējas par tiem, kas ir normāli cilvēki un tikai pēc tam par tā saucamajiem mūsu klientiem. Taču tas viss nav tik vienkārši. Likvidējot šādus centrus kā “Pusceļa mā-

domāti, veicēji nav konkrēto nozaru un jomu speciālisti, bet profesionāli viedokļi un ieteikumi tiek ignorēti.

Pamatā VPD savās funkcijās ir kā cilvēks: divas rokas, divas kājas, divas acis un divas ausis. Visi mūsu veicamie uzdevumi ir savstarpēji saistīti, tāpēc nevienam no astoņām funkcijām nedrīkstēja likvidēt. Taču šobrīd šis “cilvēks” ir

šam ir ļoti nopietna un strupceļš – acīmredzams.

Piemēram, apdrošināšana, kas mūsu darbiniekiem ir ļoti būtiska. Es kā vadītājs savus darbiniekus apdrošināt nedrīkst, bet viņi kā fiziskas personas arī paši vairs nevar apdrošināties, jo tāds pakalpojums nav pieejams. Tad pasakiet – kāda var būt manam darbiniekam motivācija attiecībā pret valsti?

Problēmu nedrīkst nerisināt

Liels cilvēku kontingents, kas naidīgi noskaņoti pret pamattautu un valsti, ir nelaime un traģēdija jebkurai valstij.

Kā vēsturisku piemēru varētu minēt vāciešus jeb vācvalodīgos, kas kopš neatminamiem laikiem dzīvoja dažādās vietās bijušās Čehoslovākijas teritorijā, it īpaši tās Rietumdaļā (t.s. Sudetijas vācieši). Pagājušā gadsimta 30-tajos gados Hitleris šo vāciešu vidū uzkurināja ļoti izplatīto, pret Čehoslovākijas valsti vērstu, naidīgo noskaņojumu un kūdīja viņus uz pretvalstisku rīcību, bet pasaules plašsaziņas līdzekļos inspirēja plaša vēriena melīgu informāciju par vācu minoritā-

arī Rietumvalstis – Anglija, Francija un pat Amerika. Konstruktīvu palīdzību konflikta noregulēšanai gan tās nesniedza, bet vienpusēji nostājās sudetiešu, respektīvi, hitleriskās Vācijas pusē. Visbeidzot Vācija kopā ar Angliju, Franciju un Itāliju (Minhenē, 1938.gada 29.septembrī) noslēdza līgumu, ar kuru piespieda Čehoslovākiju atdot Vācijai 20 procentus no savas teritorijas, kas pēc tam noveda pie visas Čehoslovākijas okupācijas un šis valsts sagraušanas. Un tas bija liels solis Otrā pasaules kara virzienā.

Pēc līdzīga scenārija mūsu Rietumu mecenāti un labdari jeb, pareizāk sakot, mūsu pašreizējie “priekšnieki”, sadomājuši attīstīt notikumus arī Latvijā. Atšķirībā no Sudetijas vāciešiem, kas bijušās Čehoslo-

1990.gadam) toreizējās kolonizācijas politikas rezultātā. Viņus pie mums sūtīja “nostiprināt padomju varu”, “celt sociālismu”, apkarot vietējo “buržuāzisko nacionālismu” utt. Diemžēl vēl šodien daudzi kolonisti ir uzticīgi šādiem “morāles” principiem un sapņo par mūsu zemes at-

jas sagrāves, kad tos bez īpašām ceremonijām izraidīja no valsts. Kā beigsies krievvalodīgo epopeja Latvijā, par kuriem vienā frontē “rūpējas” gan Maskava, gan Rietumu “humānistu”? Valdošās aprindas šajā scenārijā izpilda bezprincipiāla, iztāpīga sulaiņa lo-

“Liels cilvēku kontingents, kas naidīgi noskaņoti pret pamattautu un valsti, ir nelaime un traģēdija jebkurai valstij.”

kārtotu pievienošanu Krievijai – tuvākā vai tālākā nākotnē.

Rietumu “priekšnieki” spiež mūs uzņemt pilsonībā kolonistus – cilvēkus, kas 1990-to gadu sākumā darīja visu, ko vien spēja, lai mūsu valsts neatgūtu neatkarību, un arī pēc tam deklarēja sevi kā visa latviskā nīknākos ienaidniekus. Tas it kā esot vajadzīgs, lai integrētu mūsu sabiedrību, kurā, pēc Eiropas standartiem, ir pārāk daudz cilvēku bez pilsonības. Kāds absurds! Šādi, tāpat kā pirmskara Čehoslovākijā, notiek apzināta mūsu valsts graušana un pamattautas pazudināšana.

Sudetū vācvalodīgo epopeja Čehoslovākijā beidzās 1945.gadā pēc Vāci-

No otras puses – krievvalodīgie kolonisti dziļi pārdzīvo atrautību no Krievijas, nespēju tieši piedalīties savas “roģinas” saimnieciskajā un kultūras dzīvē. Izrādās, daudzi labprāt atgriezies savā vēsturiskajā dzimtenē, ja vien tam būtu daudz maz pieņemami apstākļi. Daudzos gadījumos potenciālie repatrianti sūdzas, ka viņus Krievijā sagaida nevis kā cienīgas savas nācijas pārstāvjus, kas patriotisku motīvu vadīti atgriežas savā dzimtenē, bet gan kā kaut kādus dezertierus – gandrīz vai fašistus. Krievijas varas orgāni neizrāda tiem gaidīto cieņu.

Turpinājums sekos

R.Ērglis

“Sudetū vācvalodīgo epopeja Čehoslovākijā beidzās 1945.gadā pēc Vācijas sagrāves, kad tos bez īpašām ceremonijām izraidīja no valsts.”

tes “šausmīgo apspiešanu un vajāšanu” Čehoslovākijā. Vārds “cilvēktiesības” gan toreiz vēl nebija nācis modē.

“Apspiestajiem” Sudetijas vāciešiem savu līdzjutību arvien vairāk izrādīja

vārijas teritorijā dzīvoja kopš ļoti seniem laikiem, Latvijas krievvalodīgie savā nospiedošā vairākumā ienāca mūsu zemē pēc valsts neatkarības zaudēšanas otrās PSRS okupācijas laikā (no 1945. līdz